Then Swenska

Psalmeboken förbättrat och medh flere Songer förmerat och Kalendarium.

Anno. 1572

BIBLIOTH. REG. UPSAL.

S. Zacharie Loffsong.

Luce 1.

Offuat ware HERREN Jsraels Gudh / Ty han haffuer besökt och förloffsat sitt folck.

Och haffuer vprettat oss saligheetennes Horn / vthi sins tienares Dauidz hws.

Såsom han j förtijdhen talat haffuer / genom sina helgha Propheters mun.

At han skulle frelsa oss ifrå wåra owenner / och vthu alles theres hand som hata oss.

Och bewijsa barmhertigheet med wåra fäder / och minnas på sitt helga Testamente.

Och på then eedh som han sworet haffuer wårom fader Abraham / at giffua oss.

1572

At wij frelste vthu wåra oweners hand/ måtte honom tiena vthan fruchtan / j helighheet och rettferdigheet för honom j alla wåra lijffzdaghar.

Och tu barn skalt kallas thens Höstes Prophete / Tu skalt gå för HERRAnom / til at beredha hans wäghar.

Och giffua hans folke salighetennes kundskap / til theras synders förlåtelse.

Genom wår Gudz innerligha barmhertigheet / genom hwilka Opgången aff höghden hafwer oss besökt.

Til at vppenbaras them som sittia j mörkret och dödzens skugga / och styra wåra fötter på fridzens wägh.

Ähra wari Fadrenom och Sonenom / och them helga Anda.

Såsom warit hafwer aff begynnelsen och nw och altijdh / och ifrå ewigheet til ewigheet / Amen.

Jungfrw Marie Loffsong

Luce j.

Mijn

MIN siäl prisar storligha HERRAN / och min ande frögdar sigh j Gudhi minom Frelsare.

Ty han haffuer seedt til sinne tienarinnos ringheet / Sij / här effter warda all slechte migh saligha kallandes.

Ty then mechtighe haffuer giordt mechtigh ting medh migh / och hans nampn är heligt.

Och hans barmhertigheet wahrar ifrå slechte til slechte / öffuer them som fruchta honom.

Han haffuer bedriffuit macht mz sinom arm / och förskingrat them som högfertighe äro vthi theras hiertas sinne.

The mechtigha haffuer han satt aff sätet / och vpsatt the ringa.

The hungroga haffuer han medh godh ting vpfylt / och the rijka haffuer han låtit toma bliffua.

Han haffuer vptagit sin tienare Jsrael / tenckiandes på sina barmhertigheet.

Såsom han sagdt haffuer til wåra Fädher / Abraham och hans sädy til ewigh tijdy. Amen wahre etc.

S. Simeonis Loffsong.

Luce 2.

ERRE / Nw låter tu tin tienare fara i fridh / efter som tu sagdt haffuer.

Ty mijn öghon haffua seedt tina saligheet.

Hwilka tu bereedt haffuer för allo folke.

Ett Liws til Hedninganars vplysning / och titt folck Israel til prijs.

S, Ambrosij och Augustini Loffsong.

Gudh wij loffue tigh / o HERRE wij tacke tigh.

Tigh ewighe Fadher / wördar hela werlden.

Tigh prijsa alle Englar / himblar och alla krafter.

Tigh

Tigh prijsa Cherubim och Seraphim / siungandes vthan enda.

Heligh.

Heligh.

Heligh HERRE Gudh Zebaoth.

Fulle åro himlar och iorden / aff titt Maiestet och herligheet.

Tigh loffua och prijsa / alle helge Apostlar

Teslikes loffua tigh / alle helghe Prophéter.

Sammalunda loffua tigh / alle helghe Martyrer.

Then helgha kyrkia j hela werldenne / bekenner tigh för en Alzmechtigh Fadher.

Och tin eenfödda Son / then medh tigh haffuer sannan Guddom.

Teslikes hugswalaren / then helgha Anda.

Tu Christe / åhronnes Konung.

Fadrens Son / åstu j ewigheet.

Til menniskionnes förlosning / togh tu j jungfrw liffue mandom.

Tu öffuerwan döden / och vplåst himmelē för the trogna.

Tu ſitter på Gudz högra hand / i Fa-
brens herligheet.

Tådhan igen kommandes / til at döma
leffuandes och dödha.

Ty bidie wij tig at tu hielper tina tienare /
ſom tu mz tin dyra blodh haffuer återlöſt.

Och giffuer them then ewigha herlighe-
ten ibland tijn helghon.

O HERRE frels titt folck / och wel-
ſigna tin arffuedeel.

Och regera them / och vphögh them i
ewigheet.

HErre Gudh wij loffue tigh / alla dagar /

Och prijſe titt nampn / ifrå ewigheet i
ewigheet.

Bewara oſſ HERRE i thenna dagh /
at wij icke göre moot tin wilia.

Förbarma tigh öffuer oſſ o HERRE /
och war oſſ barmhertigh.

Ware tijn barmhertigheet öffuer oſſ / ſå-
ſom wij på tigh hoppes.

På tigh hoppes wij o HERRE / låt
oſſ icke komma på ſkam til ewigh tijdh.

Catechiſ-

Catechismus
författat i songer.

Tiyo Budz Budh.

Thesse

Thesse åro the tiyo Budh/
Som oss gaff sielffuer HERREn
Gudh.
Genom Mosen sin tienare troo/
Uppå berghet Sinai / Kyrie eleison.
Jagh år tin HERRE Gudh alleen/
Halt migh frå andra Gudhar reen.
Til migh skal ståndа all tijn lijt /
Och elska migh medh allo flijt / Kyrie.
Gudz werdigha nampn misbrukа ey/
Titt taal skal warа ja och ney.
Låt intet fåfengt gå aff tin mun/
Men hedra Gudh aff hiertans grund/ Ky.
Gudz Sabbaths dagh halt ock fulwel /
At sigh må hwila then arme tråll/
Tu låt tin eghen werck beståå /
At Gudh sielff j tigh wercka må/ Ky.
Fadher och modher j wördning halt/
Them tu hedra och hielpa skalt /
Så skal tu lenge leffua få/
Och thet skal wel medh tigh gå/ Ky.
Dråp icke medh tungo eller knijff/
Och gack ey effter cens annars lijff.
Lägg bort haat och haff sachta modh/

Och låt migh j tigh werka.
Fadher och modher hedra wel/
Så får tu lenge leffua/
Och slå ey tin nästa ihiäl/
Hoordom skalt tu ey driffua/
Tu skalt ey stiela/ Ey falsk trygh bära.
Och ey tins nästes hustru begära/
Eller hans åghodelar.
Theffe åro Budorden all/
Som oss låra Gudz wilia/
Them hwar menniskia halla skal/
Och icke ifrå sigh skilia/
Trona kräffia the första try Budord/
Jkärleek warda the andra fulgiord/
Når Gudh giffuer oss sin Anda.

Troon.

MJ troo vppå Alzmechtigh Gudh/
Som all ting j sino orde/
Skapat haffuer ärligh och godh/
Gott är alt thet som han giorde/
Oss för Fadher wil han wara/
Aff sin eghen godha wilia/
Han wil oss altijdh bewara/
Och oss ey ifrå sigh skilia/

Han beskermer oss j sijn krafft/
Och ingen står emoot hans macht.
Wij troo ock på Jesum Christ/
Eenda Gudz Son och wår HERRA/
Han är ewigh och thet wist/
Medh Fadren lijker j åhro.
Aff Maria Jungfrw reen/
Medh san mandom wardt han födder/
Aff Gudz Andes tilhielp alleen.
För wår synd wardt pijnter och mödder.
Och döödhen han oss öfwerwan/
Sitter på Fadrens högre hand.
Wij troo ock på then helge And.
Ena Christeligha Kyrkio/
Thet är helga manna samfund/
Som Gudz Ande plägar styrckia.
Här warder synden borttagen/
Then oss plägar göra wända.
Och vppå then sidsta daghen/
Skolom wij alle vpstånda.
Och itt ewigt lijff kommer tå/
Gudh låter oss sijn glädhe få/ Amen.

Fadher wår.

Fadher wår som j himlom åst/
Wåra brister weest tu alrabest/
Ty bindher tu så mildeligh/
At wij skole åkalla tigh/
Så lat wår bön aff hiertat gå/
Och icke j blotta orden stå/
Giff at tijn ord föruthan meen/
Medh krafft må läras klar och reen/
At wij all falska läro sky/
Och all wilfarelse vndfly/
Så warder helgat nampnet titt/
Wårt leffuerne styrt til saligheet.
Komme titt rijke til oss hår/
Så och tå liffuet endat år/
Regere oss tin Ande godh/
Förnyie j oss wårt sinne och modh/
På thet wij måghe warda frij/
Frå dieffuulens wold och tyrannij.
Skee på iordenne wilie tin/
Såsom han skeer j himmelen/
At wij j lydno måghe stå/
Når oss bedröffuelse kommer vppå/
Förtagh hwadh j wårt kött och blodh/
Tin helga wilia faller emoot.

Giff oss idagh wårt dagligh̃it brödh
Och hwadh man torff til liffzens nödh/
Bewara oss för örligh och ſtrijdh/
För ſiwkdom och för hårdan tijdh/
Förwerffua wårt brödh bliffuer ey ſwårt/
Om tu welſignar arbete wårt.
Förlåt oss wåra ſkuld och briſt/
Som wij och androm vthan liſt/
Förlåte och åre aff hiertat huld/
Endoch når them kan finnas ſkuld/
Så fölier fridh på werlden hår/
Then oss wel allom nyttigh år.
Föör oss icke j fiendens ſwick/
Then oss förſöker dagheligh/
Låt oss moot honom faſta ſtå/
Och icke ifrå tijn Budord gå/
Wel wepnadhe medh een faſt troo/
Ther aff wårt hierta haffuer roo.
Ifrå ondo och farligheet/
Frels oss aff tijn barmhertigheet/
Zielp oss j wåra yterſta nödh/
Och ſå ifrå then ewigha dödh/
Wår fattigha ſiel tu tagh til tigh/
Och låt oss leffua ewinnerligh. Amen

Amen thet är oss skee alt så/
Giff at wij ther kunne troo vppå/
Och intet twifla om tijn ord.
Hwadh tu loffuar wilt tu fulborda/
Alt thet wij haffue bidit tigh/
Warder tu giffuande wisserligh.

Fadher wår annorlunda.

O Fadher wår wij bidie tigh/
Såsom oss lärdt haffuer HERREN Jesus Christ/
Hör oss tijn barn för tijn godheet/
Ty tu så mild och barmhertigh äst/
I himmelen är tijn boning/
Som oss tijn ord monne lära/
Ther tu doch altijdh skodhar all ting/
Och oss här på iordenne beskermer.
Helgat warde titt nampn altijdh/
I hwilko alleena wij salighe bliffue/
Giff oss tijn nådh at prisa thet/
Medh ord och gerningar Christeliga leffua/

Tilkomme titt Rike/
Som rettwijsheet/ fridh och glådhe år.
På iorden skee tin wilie såsom j himmelen/
At wij tigh lydhe wår wilia slå nedher.
Giff oss idagh wårt dagligha brödh/
Til lijff ock siål wij bidie tigh.
Förlåt oss wåra synder snödh/
Såsom ock wij welwilieligh/
Förlåte them oss bryta emoot.
Och leedh oss icke j frestelse in/
At oss ey öffuerwinner wår fiend.
Uthan frels oss ifrå ondo / Amen.

Itt annat Fadher wår.

O Fadher wår högt öffuer oss j himmelrik/
Och wilt för tyj Andanom / aff oss tilbidin warda.
Helghat warde titt helgha nampn ewinnerligh/
Ankrat aff oss och öffuer alt / j himmelen och på iorden.

Titt

Titt Rike tilkomme ock så/
Altijdh j oss at bliffua/
Hwadh tu j oss ey lijdha må/
Tu wille thet fördriffua/
At wij måghe til ewigh tijdh/
J tino Rike bliffua.
O Fadher kär/ wij bidie ock tin wilie skee/
Här nedre vppå iordēne/ såsom j himmelrike/
Tijt ingen komma kan/ vthan allena the/
Som sin wilia med tinom platt/ förena och förlijka.
Giff oss idagh wårt daghligha brödh/
Sielennes spijs och födho/
Vthan titt ord tå är hon dödh.
Medh flijt giff oss thet höra/
Som oss kan til wår saligheet/
Then retta wåghen föra/
O Fadher wår förlåt oss wåra skuld och brott/
Ther medh wij haffue förtörnat tigh/ altijdh j många måtto/
Såsom wij ock allom som bryta oss emoot/

Wiliom thet och förgäta bort/ och them
gerna förlåtat/
Inleedh oss icke j frestelse/
At wij icke borthwerffue/
Uthan frels oss från allo thy/
Som oss måtte förderffua/
Låt oss alla ewinnerligh/
Titt Rike få at erffua.

Om Döpelsen.

MÅr HERre Christ kom til Jordan/
Alt som Gudh Fadher wille/
At låta sigh döpa aff S. Johan/
Och all rettwiso vpfylla/
Thet saligha Badh han stichtade tå/
Som wij nw Döpelse kalle/
I hwilko han oss wille twå/
Borttagha synder alla/
Genom sin dödh och pino.
Döpelse år thet troo för wist/
Så mon oss Scrifften låra/

Itt

Jtt watn som tagher bort all wår brist/
Thet ingen kan vmbåra/
Watn år thet wel / så sägher Gudh.
Doch icke watn alleena/
Ther medh år ock Guds Ande och Budh/
Som gör aff synder rena/
Gudh sielff år then oss döper/
Thet skeedde alt så för wåra skuld/
Aff himmelen lät sigh höra/
Gudh Fadher som oss år så huld/
Han lärde hwadh wij skole göra/
Och sadhe / Thenne år min Son/
Som iagh haffuer kär öffuer alla/
En HErre och Konung j himmels Thron/
Til honom skolen j idher halla/
Idhar Mestare skal han wara.
Tå öpnades ock then himmel skär/
Guds Anda sägh han nidh komma/
I duffuo hampn på Jesum ther/
Bleff han medh mykin fromma/
Ty skole ock wij fulkommeligh/
Troo / når wij döpelse annamme/

At offthet giffua ſamfelleligh/
Fadher / Son och then helghe And/
Gudz Tempel wij tå bliffue
Chriſtus j hela weiden vth/
Sina Läriungar ſende/
Och bödh them lära ſyndaboot/
Och alla ſigh vmwenda/
Til troon och låta döpa ſigh/
Gudz nådh man ſå förwerffuer/
Och bliffuer alla ſynder quitt/
Thet ewigha liffuet erffuer/
Wel then ſom thet kan göra.
Then icke troor hwadh Gudh här bödh/
Han bliffuer qwar vthi ſijn ſynd/
Och är fördömd til ewigh dödh/
Honom hielper tå ingalund/
Hans gerningar eller eghen krafft/
Eller ock någhot Creatur/
I ſyndenne är han förtapt/
Ty han är ond vthaff natur/
Kan ſigh ey ſielffuer hielpa.
Ey kan här öghat annat ſee/
Än watn ſom kroppen renar/

Doch

Doch werck är vthi ſielenne/
Anden / ſom Troon thet menar/
Thet är för henne een ſaligh flodh/
Som helar kranckheter alla/
Then fergat är medh Chriſti Blodh/
Som ſmakadhe dödzens galla/
Honom ſkee prijs och åhra.

Om Altarens Sacramente.

IEſus Chriſtus är wår helſa/
Som oſſ alla wille frelſa/
Medh ſijn pino och bitra dödh/
Frelſte han oſſ aff dödzens nödh.
At wij honom ey förgäte/
Gaff han oſſ en ſpijs at äte/
Vnder brödh Lekamen ſin/
Och gaff oſſ dricka ſitt blodh j wijn.
Medh then ſpijs wil han oſſ tröſta/
At wij äre återlöſte/
Ther ſkole wij faſt troo vppå/

Och

Och så til thenna Natward gå.
Skal här någhot gott aff warda.
Skal man stå j tronne harda/
Troo at han är j thetta bröd/
Som för oss haffuer lidhit dödh.
Wil man ey j misbruk falla/
Men thet retta sättet halla/
När man tå går til Christi Bord/
Skal förkunnas Gudz helga ord.
Så är thet ock Christi wilie/
At wij thetta ey åtskilie/
Vthan dricke alle hans Blodh/
Som åte thenna Natward godh.
Man skal ock sigh sielff betracht a/
Och vppå sina saker achta/
Then owerdeligh här til går/
För liffuet han här dödhen får.
Så skalt tu ock här begrunda/
Och thet twifla ingalunda/
At thin synd är affplanat grant/
Thes får tu här en wissan pant.
Thin synd Christus på sigh ladhe/
Och then medh han til tigh sadhe.

Rom

Kom til migh tu ſom ſyndigh ár/
Tina ſynder iagh vppå migh bár.
Ther ſkalt tu tigh hardt widh halla/
Och ey frå hans lyffte falla/
Then ſigh kenner aff ſynder ſwár/
Han rett til thetta Bordet gár.
Når han kan thet rett beſinna/
At han ſkal hár nádher finna/
Ater ſá j ena ſtarcka troo/
Så fár han j ſitt hierta roo.
Gudh wár Fader wiliom wij priſa/
Som oſſ ſá wel wille ſpiſa/
Tack haffue han j ewigheet/
Fór ſijn ſtora barmhertigheet.

Om thet ſamma kortare.

Gudh

Vdh ware loffuat och högheligha prijsat/
Som oss haffuer så wel spijsat/
Medh sin Lekamen/ och medh sinom Blodhe/
Thet giff oss HERRE Gudh til godhe/
Kyrie eleison.

HERre genom tin helga mandom/
Som aff tinne modher Marie kom/
Och titt heligha Blodh/
Hielp j nödh och giff oss modh/ Kyrie.

Sin helgha Lekamen för oss monde giffua/
At wij ther aff skulle leffua/
Ey kunde han oss större gåffuo skenckia/
Ther medh wij honom skole åtenckia/ Ky.

HERre tijn kärligheet thet giorde/
At wij aff titt Blodh thz vnder sporde/
At thet galt wåra skuld/
Och Gudh är oss worden huld/ Ky.

Gudh giffue oss sina heligha nådhe/
At wij wandre efter hans rådhe/
I rett kärleek och Christeligha tro/

At

At thet oss må komma til roo/ Kyrie.
Herre mz tinom Anda oss ey förlåt/
Then som lärer halla thet retta mått/
At tijn arma Christenheet/
Niuta må fridh j ewigheet/ Kyrie eleison.

Några Dauidz Psalmer.

Then förste.

Beatus vir qui non abijt.

Säl

SAl år then man som icke går/
På the otrognas bane/
Och j syndarens wågh ey står/
Och flyr besportarens wane/
Vthan haffuer lust til Gudz Lagh/
Och them betrachtar natt och dagh.
Thes skal honom wel gånga.

Han

Han skal wara alt som thet trå/
Som står widh watnet kalla/
Thet sijn frucht j rettom tijdh bår/
Hwes löff icke förfalna/
Hwadh han gör skal honom welgå/
Men them orettwisa ey så/
Som stofft skal han förswinna.
För ty the ogudhachtighe/
Förmå ey domen dragha/
Når thet warder them aggande/
Huru the leffuat haffua/
HERREN kenner the frommas wägh/
Men the orettwisas bedreff/
Skal plat om intet warda.

Then XII. Psalm.
Saluum me fac Domine.

O HERRE Gudh j himmelrik/
Wij må thet alle klagha/
At werlden år olydigh tigh/
Thet see wij alla daghar/

Tijn ord förſmåtz thet år thes werr/
At ingen haffuer ſanning kär/
Lögn haffuer macktten fånget.
Hår lårer hwar ſijn eghen dicht/
Alt år menniſkiors funder/
Thet ſant år håller man ey lijkt/
Nw år Gudz ord för vnder/
Thet ſeer man wel för öghon hår/
At farligh tijdh nw kommen år/
Ther Chriſtus oſſ aff ſadhe.
Gudz tienſt år wendt j ſkrymterij/
Synd år j hiertat inne/
För Gudh år thet itt geckerij/
Thet få wij ſielffue finna/
Man ſkal thet göra Gudh oſſ bödh/
Hielpa wår näſta j hans nödh/
Kärleek vpfyller Laghen.
Men nw år thetta oſſ vmwendt/
Medh dieffuuls liſt och låro/
Ty Gudz ord haffue wij ey kendt/
Som retta wåghen åro/
Ty år thet ſant j Scrifften ſtår/
Wij wore alle ſom the ſåår/

Ther ingen Heerdan hadhe.
Wij haffue lenge farit wil/
Ty ingen haffuer oss wachtat/
Och dieffuulen gaff ther rådhen til/
At Gudz ord wardt förachtat/
Then för oss gick war blind som wij/
Och kunde icke wåghen see/
Ther aff moste wij falla.
Men tack ware tigh Jesu Christ/
Som låst tigh thet förbarma.
At dieffuulen sweek oss medh sijn list/
Wij wore fångar arme/
Nw låter tu oss få tijn ord/
I them wij åre fryie giord/
Frå dieffuulens falska låro.

Then XV. Psalm.

Domine quis habitabit.

HERRE hoo ſkal ewinnerligh/
I tinne hyddo bliffua/
Och på titt helga berg mz tigh.
Så boo j roo och hwilo/
Then ſom här vthan wanck wandrar/
Och ey medh någhon orett faar/
Och talar ſant aff hiertat.
Then ſina tungo håller reen/
Och ingen man beflecker/
Och gör ſin näſta intet meen/
Och intet argt vpwecker/
Och lydher ey odygdes mån/
Vthan haller ſigh in til then/
Som haffuer Gudh för öghon,
Then ſinom näſta ſwär ock ſål
Om thet ſå kan behöffua/
Och icke trädher ther iſrå/
Honom ther medh bedröffua/
Vthan haffuer ſin näſta kär/
Och ther han weet han torfftigh är/
Han honom tå vnſätter.
Then ey ockrar ſin näſta aff/
Hans fattigha förmågho/

Och

Och öffuer then oskyldigha/
Annammar ingen gåffuo/
Then thetta gör / såll är then man/
Som så j weldenne leffua kan/
Han skal wel widh sigh bliffua.

Then XX. Psalm.
Exaudiat te Dominus.

HErren wår Gudh ware tigh blidh/
Och låte tigh nådhen finna/
Han höre tijn bön j nödzens tijdh/
Och styrcke tin hogh och sinne/
Jacobs Gudh beskydde tigh/
Och löse vthaff wånda/
Så vnske wij alle innerligh/
Wår Konung til watn och lande/
Förlåne tigh Gudh sin Anda.
Han sende tigh hielp vthaff sin Troon/
Emoot fienden hårda/
Genom then helgha j Zion/
At tu må seghersam warda/

Han kallas HERREN Zebaoth/
En weldigh hielte öffuer alla/
Ehwem han förer sin håår emoot/
Then moste för honom falla.
Ty låter oss på honom kalla.
Tijn tienst ware honom teckeligh/
Titt offer wel til nöye/
Itt ödmiukt hierta vthan swick/
Kan honom til nådhen böya/
Then Gudhi giffuer loff och prijs/
Han gör thet offer rena.
Then menniskia är from och wijs/
Som ther på achtar ellena.
Thet mon och Scrifften mena.
Giff honom lycko och saligheet/
Oss allom til fridh och froma.
O HERRE Gudh som sielff wel weet/
Hwadh oss kan båst bekomma.
Hans anslagh låt allståds fram gå/
Tigh til loff prijs och åhre/
Låt lyckas hwadh han slår vppå/
Alt bådhe når och fierre/
Thet bidie wij tigh o HERRE.
Wij frögde oss aff titt bijstånd/

Och giffue oss sorger inga.
Tu störcker wåra högra hand/
Ey skal oss fienden twinga.
Wij tröste oss alt widh titt nampn/
Thet år itt weldigt Fäste.
Och före baneret j marken fram/
Bådhe til foot och heste.
Ty hoppes wij ock thet bäste.
Nw mercker iagh at HERren år når/
Och wil sin Smorda bewara/
Then honom haffuer aff hiertat kär/
Han bliffuer wel vthan fahra.
Fulsnart wil han höra hans bön/
Vthaff sins himmels Säte.
Hwadh han begärar Gudh icke sön/
Sielffuer vthloffuar han thetta.
Thes frögdar man sigh medh rette/
Thet går nw så j werlden mest/
Doch kan thet så litet båta.
Man rustar sigh medh wagn och hest/
Wil sigh ther på förlåta.
Men wår hielp står j Herrans nampn/
Ther wij medh troon på grunde.

Thet är förwisso then trygge hampn/
Som oss swÿker ingalunda/
Någhon tÿdh eller stunde.
The åro alle för sÿn brott/
Medh een stoor hast nedhfaldne/
Och liggia ther til håån och spott/
The kunde ey bliffua behåldne.
The bygde på then lösa sand/
Thet monde them illa bekomma.
Men wÿ beståå genom Gudz hand/
Aff hans nådhes rikedomar/
Thes tacke wÿ honom medh fromma.
Hielp oss wår Gudh och HERre mild/
Tÿn nådh låt oss ey mista/
Och giff oss alla synder til/
Gör heelt hwadh oss kan brista/
Himmelske Konung statt oss bÿ/
Uthi all nödh och fara/
Aff alt wårt hierta bidie wÿ/
Tu werdighas oss bewara/
Ifrå the ondas skara.
Tigh ware prÿs Gudh Fadher kär/
Så ock tin Son wår HERRA.

Them

Them helgha And ſom tröſten är/
Skee ock ſå lemlijk åhra.
Såſom vthaff vphooff är ſkedt/
Nw ock förvthan enda.
Gudh then helgha Treefaldigheet/
Oſſ ſina nådher ſende.
Vthi thetta elende/Amen.

Then XXII. Pſalm.
Deus Deus meus reſpice.

MIn Gudh min Gudh ſadhe Chriſtus
Han qwaldes j dödzens wånda/ Ctå/
Hwij haffuer tu migh förlåtet ſå/
Och wilt icke medh migh ſtånda.
Til tigh aff hiertat ropar iagh/
Om hielp j thenna dödz fara/
Och tigher hwarken natt eller dagh/
Doch wilt tu migh intet ſwara.
Thenna ſtund är long/
Min owen gör migh ſå ſtoort bong.
Doch åſt tu HERre faſt helig/

Och boor medh fridh och nådher.
I Jsrael som loffuar tigh/
Honom hielper och råder/
Wåra fädher satte til tigh tröst/
Tu bleffst theras hopp allena/
Aff all nödh haffuer tu them löst/
Som them lågh tå til mena/
Tu halpst them fram/
Och lät them icke komma på skam.
Men iagh är matk och icke man/
Försmådd aff menniskior alla/
Theras gabberij är iagh försant.
För wijdhunder the migh hålla/
Migh begabbar hoo helst migh seer/
Medh öpen mun så wijdha.
Han migh spottar och åt migh leer/
Hoffuudet mon han ock wridha.
Thet gör migh qwal.
At iagh sligk småleek lijdha skal.
Han klaghe sigh / säya the/
För Gudh och hielp begäre/
Fulwel tå fåår man thet at see/
Om han är Sonen kåre.

Lik wel

Likwel åst tu o Gudh mijn tröst/
Som migh aff modher liffuet draghet/
Och alt ifrå mins moders bröst/
Hafwer tu migh j hägn taghit/
Jnkastat på tigh/
Är iagh ifrå thet iagh fick lijff.
Dragh tu tigh icke longt ifrå/
Ty nödhen är för handen/
Men ingen är som hielp förmå/
Thes större är thenne wånden.
Store stutar vthi en ring/
Hafwa sigh om migh begiffuit/
Fete oxar rundt om kring/
Stå migh alt efter lijffuet/
Som Leyon wredh/
Gapa the medh sin mun så bredh.
Såsom watn iagh vthguten är/
Mijn been åtskild så widha/
Som war widh eelden hållet när/
Smeltes mitt hierta aff qwidho.
Borttorckat är mijn krafft medh hast/
Såsom förbrend leerskrelle/

Mijn

Mijn tunga sitter widh gomen fast/
Jagh ligger j dödzens hello/
Mijn nödh är stoor/
Thet weest tu Gudh j högden boor.
Jagh är aff hundar vmbelagd/
Thet är the ondas skare.
Hender och fötter genom slaghen/
The monde migh intet spara.
På korset war iagh så vthstreckt/
Man måtte mijn been all tälia.
På mijn klädher tå war them teckt/
Lott kasta / och migh så qwälia.
The gladdes åt/
At iagh war stadd j sorgh och gråät.
Men tu min HERre war migh när/
Mijn starckheet och mitt Feste/
Som altijdh omsorgh för migh bäär/
Jagh bedher weet tu mitt bästa.
Hielp sinart ifrå thet grymma swerd/
Minne siäl / then klena och swagha/
Och frå the onda hundars färd/
Som migh förfölia och iagha.
Frå Leyonens mun/
Frels migh o mine helsosbrun.

Titt

Titt nampn iagh tå förkunna wil/
För mina bröder kåra/
I tijn Förſambling HERRE mild/
Skal iagh titt loſſord båra.
I ſom HERran fruchten rett/
Loff ſiunger honom medh gamman/
Iſraels och Jacobs ått/
Priſer honom alleſamman.
Han är thet werd/
At j ſå gören föruthan flerd.
Ty at han ey wille förſmå/
Then elende och then arma/
Vthan låter them then glådhen få/
At han ſigh öffuer them förbarmar.
Han haffuer icke ifrå them wendt/
Sitt anſichte thet blÿdha.
Theras roop haffuer han wel kendt/
Thes mindre är theras qwidha.
Sål är then man/
Som på HERran ſå tröſta kan.
I then ſtora Förſambling tÿn/
Medh frögd wil iagh tigh åhra/

Och

Och wil mijn löffte j theras åsyyn/
Som tigh fruchta / frambåra/
Tå skola åta aff titt kött/
The elende och warda måtte/
Och the som haffua til HERRAN lust/
Skola honom prisa för thetta/
Til ewigh tijdh/
Skola the leffua j godh fridh.
Så tenck tå HERre nådheligh/
På alla werldennes endar/
Och låt all folck besinna sigh/
Til tin Christ sigh vmwenda/
Honom tilbidia medh stoor frögd/
Skola Hedningar alle/
Han år them för en Konung vphögd/
Til honom skola the falla/
Medh Andans krafft/
Regerar han folcken rettskapt.
Alle the på iordenne boo/
Rike så wel som arme/
Skola åta och finna roo/
Ty HERREN skal sigh förbarma/
Oeffuer sijn sådh vthi all land/

Then

Then honom skal tiena medh froma/
Och kundgöra hans mechtigha hand/
Och hans nådhes rikedomar/
I ewigheet/
Skal man röma hans rettferdigheet.

Then XXIII. Psalm.
Dominus regit me.

HWadh kan migh stå til tráng och nödh/
Ty HERren Gudh migh föder.
Han spisar migh med himmelske (bröd/
Och i godha beet förer.
Migh til thet watnet ledher han/
Som migh til fyllest swalka kan/
Thet är hans helghe Ande.
För sitt nampn skul ledher han migh/
In vppå wägben retta/
Ther mijn siäl wederqwecker sigh/
Och aff hans ord sigh mättar/
Ty är iagh tröst och vthan qwal/

Om

Om iagh än komme j mörkrens daal/
Ty tu åst medh migh HERRE.
Tin käp och staff beware migh/
At iagh widh Hiorden bliffuer/
Thes år iagh gladh och tackar tigh/
Som migh och ther medh driffuer/
Tu haffuer migh bereedt itt Bord/
Bespisat medh titt helgha ord/
Moot them som migh bedröffua/
Tu haffuer giordt mitt hoffuud feett/
Medh godha olio tina/
Som år tins Andes ympnogheet/
Then tu migh låter skina/
Jagh warder aff tina godheet/
Ewinnerligha wel förseed/
I tino hwse / Amen.

***

Then XXXVII. Psalm.

Noli emulari in malignantibus.

Låt

Låt thet icke förtryta tigh/
Om the än finnas marge/
Som j alt ondt beflita sigh/
Och åre sin nästa arghe/
Som gråås och höö skola the fulsinart/
Affhuggas och wisna medh en fart/
Tijn tröst skal Gudh doch wara.
Til HERran sett titt hopp och lijt/
Försuma ey gott göra/
Tu torff ey wijka hijt eller tijt/
Tijn saak skal Gudh wel vthföra/
Vthi titt land tu bliff och boo/
Ther bruka tigh j een rett troo/
Ther skal han tigh wel födha.
Ehwadh tigh Gudh åleggia kan/
Låt tu tigh ther åt nöya/
Tins hiertas bön tå hörer han/
Endoch han synes thet dröya/
Befala Gudhi allan tin wågh/
Och itt fast hopp til honom drågh/
Han wil titt bästa weta.
Tin rett låter han wel komma fram/

Och skina som liwset clara/
Ther the andre komma på skam/
Och kunna sigh ey förswara/
Halt stilla medh Gudhi som tigh bör/
Och war til frids som han thet gör/
Efter sin helgha wilia.
Öfwer then man tu haff ey nÿt/
Som werlden fast medh haller/
Och är doch then som medh all flÿt/
På swick och orett faller/
Halt vp aff wredhe och bitterheet/
At tu icke gör thet Gudhi är leedt/
Och warder så ondom lÿker.
Vthrotas moste alle the/
Som argheet och ondsko driffua/
Men the som efter HERRAN see/
Skola j landet bliffua/
Snarligha kommer thens ondas fall.
At han hädhan förswinna skal/
Ey skalt tu honom meer finna.
The milde och spakferdighe/
Skola landet besittia/
Medh glädhi och frimodigheet.

Thes

Thes rikedomar nyttia/
Haffua ock så lust j mykin fridh/
Jw mest then hiertat roor sigh widh/
Hwart werlden wiker eller wender.

Then andre.

Then onde wachtar ther fast vppå/
At han then froma må stielpa/
Och honom medh argheet efftergår/
Doch skal thet honom ey hielpa/
Ty HERREN moste ther åt lee/
Som thet wel kan förmerckia och see/
At hans tijdh är för handen.
The onde draga vth sitt swerd/
Sin bogha the ock benda/
Moot then froma som gott är werd/
The sina hender wenda/
Men swerdet skal en annan wägh få/
J theras eghet hierta gå/
Och boghen bruten warda.
Them rettferdigha fast bättre är/

Thet litzla som han ägher/
Än then skatt the onde haffua kär/
Och ifrå Gudhi dragher/
The ondas arm förkrossar Gudh/
Och stercker the froma som hans Budh/
Aff hiertat gerna halla.
HERREN the fromas dagar weet/
När han them tröst wil giffua/
Theras arffuedeel j ewigheet.
Skal them förwarat bliffua/
Them warder ey skam j ondom tijdh/
J hunger är han them så blijdh/
At han them wel försörier.
The onde moste förgängas wist/
Ehuru the weldighe äre/
Och haffua sijn lust och ingen brist/
På thet the mågha tåra/
Så skola the likwel innan kort/
Såsom en röök förswinna bort/
Och en snar enda tagha.
Then onde borgar aff en falsk grund/
Betala han ey tencker/
Then fromme är barmhertigh och rund/
Bådhe

Bådhe medh låån och ſkencker/
Landet få hans welſignadhe/
Twert om ſkola hans förbandena/
Ther vth fördreffne warda.

Eens mans wandel och all hans ſtegh/
Styrer Gudh medh ſijn nådhe/
Ellies faar han icke wel medh ſigh/
Han förer ſigh ſielff j wådha/
Om han ån faſt ſtaplar til fall/
Gudh honom handen reckia ſkal/
Til ſkadha han ey faller.

Frå barndom in til ålder min/
Haffuer iagh ey kunnet förfara/
En rettferdigh man j något ſin/
Aff Gudhi förlåten wara/
Ey heller hans barn gå om brödh/
Han år mild och hielper j nödh/
Hans ſådh welſignat warder.

Then Tridie

Gör wel och låt alt ondt bestå/
Och låt tigh ey förskreckia/
Wända ey hwadh hår kommer
vppå/
Och hender til tigh reckia/
Bliff tu och boo alt städigt hår/
Och see hwart til tu kallat år/
Och hwadh titt stand vthkräffuer/
Ty HERREN elskar rett och skål/
Sijn helgon han ey förlåter/
Vthan altijdh bewarar them wel/
Ehwadh thet går fram eller åter/
The moste förgårz alle slett/
The godhe erffua landet medh rett/
Och ewigt ther inne bliffua.
Thens fromas mun til wijsheet står/
Ther wistas han medh gerna/
Hans tunga medh rettheet vmgår/
Then hielper han at werna/
Gudz Lagh vthi hans hierta år/
Hans gång och stegh så styres hår/
At han ey orett wandrar.
Then onde på then froma seer/

Alt

Alt ondt han honom achtar/
Men HERREN honom nädh beteer/
Och för hans hender wachtar/
Om han än warder wrongwijst dömd/
Så är doch hans rett ey förglömd/
Vrskulla Gudh honom haller.
Förbidha HErran och hans bodh halt/
Förwisso han tigh hielper/
At tu landet besitta skalt/
När han the onda stielper/
Thet skalt tu medh tijn ögbon see/
Och så åt theras ofärd lee/
Then the icke kunde tenckia.
Jagh sägh en ogudhachtigh man/
Thet stodh ock nogh til röna/
Mechtigh och wel rotat war han/
Som lagherbära trädh gröna/
Jagh sägh migh om / så war han ey til/
Säfeng är then honom sökia will/
Han är sin wägh förswunnen.
Halt fromheet och hwadh lijka är/
På sidstomme skalt tu finna/

At thet samma tigh fridh heembår/
När tu thet wilt besinna/
Tilsammans moste the onde få/
Förderff / och ther fast longt ifrå/
Medh sorgh bortkastadhe warda.
Gudh år the fromas helsa godh/
Tilflycht j nödzens tijdhe/
Han skal them hielpa och giffua modh/
J all mootgång och qwide/
Han skal them friya och frelsa wist/
Jfrå the ondas argha list/
Ty the på honom trösta.

Then XL. Psalm.

Deus noster refugium,

WÅR Gudh år oss en weldigh borg/
Han år wår sköld och wåria/
Han hielper oss aff nödh och sorgh/
Som oss wil hår besnåria/
Wår fiende betsk / år oss så håtsk/
På macht och list / haffuer han ey brist/

På

På iorden är icke hans like.
Wår eghen macht war här förswagh/
Thet moste wij sielffue röna/
Ty gick för oss til thetta slagh/
Christus then kempen sköne/
HERREN Zebaoth / bewüste oss gott/
Then kempen godh / som gaff oss modh/
Han wan segher och ähro/
Wore oss än hela werlden gram/
Och wille j grund nedhkasta/
Thet vpsåt skal doch icke gå fram/
Ehuru hon sigh kan hasta/
Hennes förman / göre hwad han kän/
Hans skadhelige acht / får doch ey macht/
Han haffuer sin doom alt funnet.
The moste låta oss medh fridh/
Ehwadh the siunga eller spinga/
Ty Guds Son är kommen här nidh/
Och skyler oss vnder sin winga/
Röffua the oss ifrå / wårt gods lijff och sä/
Haffue sigh thet bort / the winna icke stort/
Guds Rike wij wel behälle.

Then XLI. Psalm.

Beatus qui intelligit.

SAl år then man som haffuer kåår/
Then ålenda och then arma/
HERren skal tå han nödhstelt år/
Sigh öffuer honom förbarma/
Och låta honom altijdh gå wel/
Bewaran bådhe til lijff och siel/
Ey skal honom skee then wådhe/
At fienden öffuer honom rådher.
Om honom ån kan henda så/
At han j kranckheet faller/
HERren sielff honom stöter tå/
Och til helson igen kallar/
Jagh sadhe / HERre war migh mild/
Hela mijn siel och giff migh til/
Jagh haffuer syndat swåra/
Ty feller iagh ock nu tårar.
Min fiende talar thet ondt år/
Moot migh aff hiertа och sinne/
Hans tunga som en harknijff skåår/
Når mon han dödhen finna:
Når mon hans nampn som röök förgå:

Fiendens taal om migh år så/
Han kommer migh til at skodha/
Och vnder fötterna trodha/
The som j hiertat hata migh/
Achta migh skadha göra/
Doch hållat så inne medh sigh/
At ingen skal thet få höra/
The tenckia vp sijn skalcka paar/
Moot migh / Han skal wel liggia qwar/
(Såya the) j thenna nödhen/
Och aldrigh vpstå aff dödhen.
Min wen som iagh betrodde best/
Then iagh gaff brödh så gerna/
Moot migh nu handlar aldra werst/
Medh fötterna han migh spriener/
Men tu HERre war nådheligh/
Vthaff mitt fall vpretta migh/
Låt migh komma til dwala/
Så wil iagh wel them betala.
Thet mercker iagh ock ther vppå/
At tu gör medh migh nådhe/
Om mina owener icke få/

Lenger öffuer migh rådha/
Mijn meenlösheet år in för tigh/
Ty ſtyrcker ock tu migh ewigligh/
Medh titt anſichte blijdha/
Thet iagh ſkodhar alla tijdha.
Skee loff och prijs j ewigheet/
Vthi alla werldzens endar/
Iſraels Gudhi för hans mildheet/
Moot then arma och ålenda/
Hwilken han icke wil förſmå/
Vthan later honom ſijn nådh få/
Then han oſſ ock allom ſamman/
Allſtädz vnne / Amen Amen.

Then LI. Pſalm.

Miſerere mei Deus.

FOrbarma tigh Gudh öffuer migh/
För tijn ſtora barmhertigheet/
Och för then nådh ſom år j tigh/
Tagh bort mijn orettferdigheet/

Twå

Twå aff mijn synd och gör migh reen/
Ty mijn brist iagh wel kenna kan/
Moot tigh haffuer iagh syndat alleen/
At tijn ord skola bliffua san.
Sij Gudh j synd är iagh aflat/
J synd afladhe modher mijn/
Sij sanning haffuer tu elskat/
Tijn heemligheet gaff tu migh in.
Stenck migh medh helsosam Hysop/
Som snöö warder iagh hwijt och reen/
Låt migh höra glådhe och hopp/
Så frögdas mijn förskreckta been.
Jfrå mijn synd wendt titt ansicht/
Och mijn synd tagh bort alla slett/
Jtt reent hierta skapa j migh/
Gör j migh andan nyy och rett/
Kasta migh icke tigh ifrå/
Och tagh ey bort tin Anda godh/
Tijn helsos glådhi låt migh få/
Styrck migh j Andans friya modh.
Tin wägh iagh gerna lära wil/
Them som orettwise äro/

At the skola falla tigh til/
Och giffua tigh pris och åhro/
O HERRE minne helsos Gudh/
Frelsa migh frå synder mina/
Mijn tunga skal effter titt Bodh/
Förkunna rettwiso tina.
Om tu hadhe hafft offer kårt/
Jagh hadhe jw thet giffuit tigh/
Men thet offer som tu haffuer lårdt/
Thet hiertat som bedröffuat sigh/
Gör wel widh Zion HERRE min/
Så warder vpbygdt medh tijn ord/
Hieruſalem then ſtadhen tin/
Ther reen offer warda tigh giord.

Thet ſamma Miſerere.
annorlunda.

OHERRE Gudh gör nådh med migh/
För then miſkund ſom är ſtigh/
Förlåt migh ſynder mina/
Aff ſtora mildheet tina/

Och

Och medh tinne barmhertigheet/
Twå aff mijn orettferdigheet/
Och gör migh reen från synden/
Mijn brist kan iagh besinna.
Ty mijn synd är altijdh för migh/
Syndat haffuer iagh allena moot tigh/
För tigh haffuer iagh illa giordt/
Men tu bliffuer san vthi tijn ord/
Och winner tå tu dömes.
Sij Gudh j synd är iagh aflat/
Och så mijn modher som migh baar/
Haffuer migh j synd vndfångit/
Stoor synd haffuer iagh begångit.
Sij Gudh tu haffuer sanning kär/
Tina wijsheet som hemligh är/
Haffuer tu migh förkunnat/
At iagh kan thet begrunda.
Stenck migh medh Jsop HERre mijn/
Så warder iagh sniöhwijt och reen/
Tijn frögd och lust låt höra migh/
At the been mågha frögda sigh/
Som tu haffuer förkrosset.

Titt anſichte wendt ock ifrå/
Mina ſynder bådhe ſtora och ſmå/
Mijn miſſgerning aff ſkrapa/
Reent hierta j migh ſkapa.
Tin Anda förnyia j migh/
Och kaſta migh ey bort frå tigh/
Låt migh tin helgha Anda/
Ey miſta godh och ſanna/
Tijn helſos tröſt låt höra migh/
Tin friya Anda ſterck migh medh/
Och iagh wil låra them tin wägh/
Som ån nw intet kenna tigh/
At the ſigh til tigh wenda.
Mijn helſos Gudh frels migh ock ſå/
Frå blodſkuld at mijn tunga må/
Tijn rettwijſo förkanna/
Och tin prijs högdt vthſiunga/
Ty offer haffuer tu ey kår/
Brennoffer eller hwadh thet år/
Men Gudz offer för ſanne/
Aer en bedröffuat ande/
Gör wel widh Zion HERRE min/
Så vpbygges medh orden tijn/

Hieru

Hierusalem then ſtore ſtadh/
Ther tu til offer haffuer behagh/
Som på titt Altar offras.

Then LII. Pſalm.
Quid gloriaris in malitia.

HWj berömer tu faſt tigh/
Aff mykla ondſko tinne/
Tu ſtarcke och mykit weldig/
Och haffuer ondt i ſinne/
Ar hår doch dagligha i Gudz hand/
Som tijn acht tigh förtagha kan/
Hwadh kan tu moot Gudh ſkaffa.
Tijn tunga ſöker idkeligh/
At bedriffua ſijn falſkheet/
Then mongan man år ſkadeligh/
Såſom harkniffuen ſkarpe/
Tu elſkar mera ondt än gott/
Och talar falſkheet håån och ſpott/
Hwadh rett år tu ey wördar.
Hwadh ſom kommer förderff åſtadh/

Tu thet intet förſumar/
Ther aff åſtu j hiertat gladh/
Och elſkar falſka tungor.
Men HERREN Gudh gör wel och rett/
Som tina ſkalkheet alla ſlett/
Wender in på tigh ſielffuan.
Förderffua ſkal tigh HERrans hand/
Och allan ſlett vthrota.
Jfrå bådhe titt hws och land/
Tigh ſkal thet ingen bota.
Thy frome ſkola thet få ſee/
Och åt tijn ſtora oferd lee/
Och fruchta Gudh och ſåya.
Sij thenne tröſte på ſigh ſielff/
Och icke på Gudz ſtarckheet.
Förlåt ſigh på ſijn macht och ſköld/
War mechtigh j ſijn ſkalkheet/
Han tröſte på ſin rikedom/
Och hwadh ſom helſt j ſinnet kom/
Thet Gudh doch ey kan lijdha.
Men iagh förlåter migh på tigh/
O Gudh then ſtund iagh leffuer.
Och tackar tigh ewinnerligh/

At tu then nådh migh giffuer.
Jagh förbidhar HERRE titt nampn/
Som allom wil och hielpa kan/
Them sigh ther på förlåta.

Then LXVII. Psalm.
Deus misereatur.

GVdh ware oss barmhertigh och mild/
Förlåne oss nådher sina.
Sins anletes liws aff kärleeks weeld/
Oeffuer oss låte gå och skina.
At wij hans wägar kenna må/
Hans signadhe wilia lära/
Bland alla hedna spöria ock så/
Christum wår heel och åhra/
All pryss och lofford bära.
At tacka må och loffua tigh/
O HERRE Gudh all tunga.
Och hela werlden frögda sigh/

Medh luſt och glädhe ſiunga/
At tu til oſſ hÿt kommen åſt/
Then retta domen halla/
Och wil thet bekomma alrabåſt/
Synder förlåtas alla/
Them ſom hår til tigh falla.
Ja tacke Gudh och loffue tigh/
All folck medh dygd och froma/
Sÿ/ iorden bår nw rikeligh/
Syn frucht medh gröda och bloma.
Oſſ ſigne Fadher/ ſå ock Son/
Oſſ ſigne Gudh then helghe And/
Alzwoldigh Gudh i himmels Thron/
Fruchtes och wördes i all land/
Wÿ ſåye aff hiertat Amen.

Then LXIX. Pſalm.

Saluum me fac Deus quoniam.

HJelp migh min Gudh/ mÿn ſorgh
migh qwål/
Stoor watn gå alt in til mÿn ſiel/

Jagh

Stormwåghen migh fördrencker.
Jagh siunker nidh j diupan dyy/
Migh falnar bådhe hull och hyy/
På tigh iagh likwel tencker/
Jagh haffuer ropat migh all tröet/
Min hals är hees / mijn syyn förnöet/
Efter min Gudh iagh bidhar/
Emedhan iagh thetta lijdher.
The som migh hata vthan skål/
Och migh förfölia j hampn och hål/
Ähro fast starcke och monge/
Thet betalar iagh nw dyrt nogh/
Som iagh medh rooff ingom frå togh/
Thet gör / the äro wronge/
Doch mijn fåwitzko weest tu wist/
O Gudh / och så mijn stora brist/
Som thetta skodhar och dömer/
Och ingen ting bortglömer/
Ty bedher ock iagh så innerligh/
Låt them icke få skam på migh/
Som tigh HERRE förbijdha/
Stådh icke HERRE Zebaoth/

At för mijn skul warda til spott/
The tigh sökia j sijn quidho/
För tina skul Jsraels Gudh/
Och så för tijn rettwisa budh/
At the ey öffuerträdas.
Moste iagh så försmådas.
Mina bröder haffua sigh borewendt/
Mins moders barnom är iagh okend/
The wilia migh intet weta/
Thet nijt som iagh om titt Hws bår/
Ther aff iagh haffuer tigh så kär/
Mon migh så swåra fråta/
All småleek går fast öffuer migh/
Ther medh the så försmåda tigh/
Slijkt moste iagh nu dragha/
J theesse sorga daghar.
Medh låt och gråt så önkeligh/
Medh hård fasto iagh twingar migh/
En groff säck är mijn klådher/
Får doch igen ey annat än spott/
Ther til iagh haffuer alzingen brott/
At fienden migh så hådher/
Ythi all rum är iagh på taal/
Een wijsa j theras dryckes mål/ Moste

Moste iagh alleſtädz wara/
Thy kunna migh intet ſpara.
Ty bedher iagh tigh o HERre blÿdh/
Hielp migh fulſnart / ty nw är tÿdh/
Aff thenna nödhen hårda/
Tÿn högra hand til migh vthreck/
Och dragh migh vp aff thenna träck/
Låt migh icke fördrenckt warda/
Vthaff the diupa watn migh tagh/
Neps them migh hata natt och dagh/
Thet diupa ſwalg och grömma/
Giff at iagh må vndrymma.
Hör migh o Gudh för tÿn godheet/
Ty tu äſt mild ſom iagh wel weet/
Hielp migh j thenna wånda/
Låt migh thet aldrigh haffua ſpordt/
At tu titt anſichte gömer bort /
Bedröffuat är min ande/
Nalka tigh HERre til mÿn ſiel/
Then fienden ſå ſwåra qwål/
Hår är intet til rådha/
Hielp tu medh tina nåder.

Then stora småleek tu wel seer/
Som fienden migh alstådz beteer/
Mitt hierta sönder sprenger/
Jagh wente at j thenna stund/
Migh skulle nägor betee miskund/
Medhan så fast om tränger/
Doch ibland alla wardt ingen spord/
Som migh wille trösta medh itt ord/
Så platt är iagh bortkastat/
Aff allom smådd och lastat.
Galla gäffuo the migh til kost/
Och åtickio dricka j torst/
Tå iagh war j slijk mödho/
Ty war ock them j wedergeld/
Til een snaro och dödz fällo/
Thet bord som them skulle födha/
Warde ock theras öghon mörck/
Och theras höfft så wanstörckt/
At the icke mechta stända/
Slijkt komme them brät til handa.
Othgiuta skalt tu öffuer them/
Tin stora harm och wredhe grym/
Theras heman ligge ödhe/

Lät

Låt theras åker aldrigh groo/
Och ingen i theras hyddo boo/
Medhan the äro så snödhe/
At the ock förfölia then man/
Som tu haffuer slaghet medh tijn hand/
Så wel thet them behaghar/
At tu tina slåår och aghar.
Then hemd komme ock them vppå/
At the til synd ifrå synd gå/
Och retferdigheet ey finna/
Aff lijffzens boock them vthstryk slett/
Opscriffuas medh the froma ey låt/
Medhan the sigh icke besinna/
Men iagh år arm och ömkeligh/
Tijn saligheet beskydda migh/
Så wil iagh titt nampn prijsa/
Medh loff song och medh wijsor.
Sådant offer för vthan swick/
Mon fast bätter behagha tigh/
Än bockar och stutar alle/
Slijkt skola the fattighe see/
Theras hierta skal leffua vthan wee/

The skola sigh til tigh hålla/
Ty HERREN hörer the fattigas roop/
Som til honom settia sitt hopp/
Sina fångna han icke förachtar/
Vthan them hielper och wachtar.
Ty loffue ock nu himmel och iord/
HERran som them så wel haffuer giordt/
Watn och hwadh ther j må leffua/
Zion skal han frelsa för san/
Och Juda städer vpbyggia / at man/
Sigh åter tijt må begiffua/
Zion besittia medh arffs rett/
Skal hans froma tienares sädh/
The som HERRANS nampn prijsa/
Skola ther bliffua medh lijsa.

Then LXXIX. Psalm.
Deus venerunt gentes.

O HERre Gudh betee tijn macht/
Titt folck är stadt j wånda.
Then hielp som tu haffuer tilsagt/
Låt komma tijn snart til handa/

Tin

Tin arſſuedeel öffuerfallen är/
Aff the grymma Hedningars håår/
The wilia honom platt förderſſua.
The kunna ey lijdha titt helgha ord/
Medh falſk Gudz tienſt the fara.
Then the medh trugh och mykit moord/
Förfechta och förſwara.
Ther medh tin ſtadh Jeruſalem/
Titt helgha Tempel ock ſå aff them/
Warder j grund förſtörat.
The haffua tijns folcks meenlöſa blodh/
Så iemmerligha vthgutet.
At thet alt ſom een rinnande flodh/
På iorden haffuer omflutet.
The dråpa mongan Chriſten man/
At thet ſkött ingen reckna kan/
Eller låta begraffua.
Tijn helgons lijk för hund och rampn.
På markenne liggia vthkaſtat.
Ther medh warder titt helgha nampn/
Aff them förſmådhat och laſtat.
Thet må hwar man medh öghon ſee.

Hurn

Huru the oss hålla för spott och spee/
Och vnder fötterna trådha.
Huru lenge wilt tu HERRE mild/
Ö ffuer oss tigh ey förbarma?
Och icke giffua oss wår brott til/
Som äre syndare arme?
Straffa oss doch icke j tinne grymheet/
Men tenck på tijn barmhertigheet/
Och låt oss nådheen finna.
Vthgiwt tijn wredhe margfaldeligh/
På then Hedniska skara/
Thet folck som icke wil kenna tigh/
Skal tijn grymheet ey spara/
Förstöör medh tinne mechtigha hand/
All rike som tigh göra moottstånd/
Och titt nampn så försmådha.
Che dråpa och mörda vthi all land/
Titt folck föruthan enda/
Och skona hwarken quinno eller man/
Ey kunna the återwenda/
Wåra synder haffua thet wel förtient/
Doch HERRE tijn wrede ifrå oss wendt/
Och hielp j thenna wånda.

Frels

Frels oss genom tijn barmhertigheet/
Titt helgha nampn til åhro/
Ifrå wåra fiendars grymheet/
Som oss så fråta och tåra/
Förlåt oss wåra synd och skuld/
Låt aff tijn wrede och war oss huld/
Wij åre nw fast fåå wordne.
Til wår skadha bådhe spott och spee/
Moste wij aff fienderna lijdha/
Thet gör oss sorgh och hiertans wee/
Når han sin mun så wijdha/
Opsparrar och försmåder så/
Hwar år then Gudh the trösta vppå:
Ah låt tigh doch förnimma.
O HERre Gudh som alt förmå/
Här öffuer tigh förbarma/
Och låt försmådaren sitt straff få/
Hielp tina fångar arma.
Wij haffue doch ingen annor tröst/
Än tigh som oss haffuer återlöst/
Wårt hopp åstu allena.
Then spott o HERRE aldrigh förgåt/

Som

Som fienden medh oss driffuer.
Tijn strenga hand honom kenna låt/
Emedhan han är så stiffuer.
Betala them sinfaldeligh/
Som icke wilia besinna sigh/
Och tina nådher sökia.
Hielp oss Gudh j wåra nödh/
Bådhe nw och alla dagha/
Förgiff oss wåra synder snödh/
Wår bön låt tigh behagha.
Wij äre titt folck och foster fåår/
All wår förhopning til tigh står/
Tigh skee prijs vthan enda.

Then LXXXII. Psalm.
Deus stetit in Sinagoga Deorum.

GVdh står j Guds Försambling/
Och talar thenna orden.
Til them som han haffuer vpsatt/
För Domare på iorden.
Huru lenge wilien j doch/
Döma orett och illa.

Anse

Anſee then ogudhachtigha/
Och hans onda ſaak gilla.
Then fattigha förtrycken j/
Then j doch ſkolen hielpa/
Hans godha ſaak förwenden j/
Hans rett j laten ſtielpa.
Then fadherlöſa ſammaledh/
Hans godz j efftet faren/
Hans rett j ock förtrycken nedh/
Then idher böör förſwara.
Låter them fattigha ſkee rett/
Och hielper then elenda.
Then vſla göter frij och qwitt/
Vthu ſyndarens hender.
Men the lydha doch intet rådh/
Ty mörckret haffuer them vndfångit/
Och tenckia icke eens vppå/
At them ſkal illa gånga.
Jagh haffuer idher til Gudhar ſatt/
Och giordt idher ſtoor åhro.
Thens höögſtes ſöner ock kallat/
Then prijs jaff migh bären/

Men

Men iagh skal störta idher nidh/
Aff idh art stora weide/
At iorden skal ther bäffua widh/
Tå iagh idher förgeller.
I skolen dödh som menniskior/
Och falla som tyranner.
Ther segherlöse på iordenne/
Liggia för hund och rampne/
O HERRE Gudh statt vp och kom/
Then retta domen halla/
Ty tu haffuer arff och eghendom/
Ibland hedningar alla.

Then XC. Psalm / Mosi bön.

Dñe refugium factus es nobis.

O HERRE Gudh aff himmelrik/
Wår tilflycht åstu ewighligh/
I nödh och allan fahra/
Tijn macht vthöffuer all ting går/
Then är ey til som tigh moot står/
Alzmechtigh mon tu wara/

Föc

För än himmelen skapat war/
Och iorden bergh och högar baar/
Aestu Gudh och ewigt bliffuer/
Som allom lijff och anda giffuer.
Effter stoor sorgh och mykin nödh/
Låter tu menniskion lijdha dödh/
Jord moste hon tå warda.
Doch sågher tu/ Kommer igen/
Menniskiors barn och leffuer än/
Effter then dödhen harda.
Ty tusend åår åro för tigh/
Alt som then dagh j går framgick/
Och som een wåckt om natten/
Warda the för tigh skattat.
Tu låter them gå sijn kooß medh hast/
Alt som thet watn som strömar fast/
Enom sömpn åro the lijke.
Thet år så snart medh menniskion giordt/
Som medh thet gräs som wisnar bort/
Thet går öffuer fattigha och rijka.
Arla gråset sin bloma bår/
Om qwellen thet förwisnat år/

Ty warder thet ock affslagit/
Förtorkat och borttagit.
Thet kommer aff wår synd så leedh/
At tu på oss åst worden wredh/
Ther aff moste wij förswinna.
Tijn grymheet tryckter oss nidh i grund/
Och plågher oss så margelund/
Thet klaghar bådhe man och quinna.
Wår brott steller tu fram för tigh/
Och seer på them hwart ögnableck/
Sijn synd kan ingen hölia/
Och för tijn öghon dölia.
Ty är ock nu wår ålder kortt/
Medh hast löper wår lijfztijdh bortt/
Thet haffuer tijn wrede wollet.
Wij ende i thenna iemmerdaal/
Wår tijdh så snart som itt löst taal/
Ey kunne wij lengre hållat.
Wåra daghar äro siwtiyo åår/
Fast siellan man ottatiyo nåår/
Doch är alt sorgh och wånda/
Och flyr oss brått frå handa.
Men hoo är then som thet wil troo/

At

At tijn wredhe så stoor oroo/
på oss haffuer lättit komma.
Hwar taghe wij ock nw then man/
Som för tijn grymheet fruchta kan/
Och skaffa sigh ther aff froma.
Ty bidie wij o HERRE blijdh/
Lår oss betenckia wår korta tijdh/
At wij mäghe wijsheet finna/
Som styrcker oss hierta och sinne.
Wendt tigh nw om o HERRe kåår/
Tijn nådh lät oss bekomma hår/
Hwij töffuar tu doch så lenge:
War tinom tienarom godh och huld/
Förlåt oss wåra synd och skuld/
Ther oss så storligha tränger.
Betee oss tijn stora mildheet/
Och tagh bort all wår vselheet/
Så wele wij tigh prijs giffua/
Medh frögd then stund wij lesse.
Lät thet doch icke lenger skee/
At oss så qwål wår sorgh och wee/
Gör ther på en godh enda.

Tröst oss nw medh glädhe och frögd/
Then tu vthaff tins himmels högd/
Til oss hÿt werdes senda/
Låt tina tienare förstå/
Titt nådawerck / theras barn och så/
Tÿn herligheet och åhro/
Thet wÿ aff hiertat begäre.
Så ware nw HERren Gudh oss blÿd/
Och skone oss swaga som altÿdh/
Bryte och j synden falle.
Han göre oss hielp och bÿstånd/
Medh sÿn mechtigha höghra hand/
Ther bidie wÿ nw om alle.
Han låte wår werck medh oss gå wel/
Ehwadh the höra til lÿff eller siel/
Så skole wÿ honom åhra/
Til ewigh tÿdh hans loff bära / Amen.

Then XCI. Psalm.
Qui habitat in adiutorio altissimi.

THen som vnder hans beskerm boor/
Som höyt är öffuer alla.
Och sigh vti hans hägn betror/

Och til honom weet sigh hålla.
Han sägher / Herre tu äst mijn tröst/
Mitt hopp / min Gudh och fäste.
Jagh håller migh widh tina röst/
Then troor iagh til thet bästa/
Jagarens nät/
Ondt pestilentz / migh vndfly lät.
Hans fiädrar skola beskydda tigh/
Hans wingar skola tigh skyla.
Ty går tu frij för fiendens swick/
Och bliffuer widh roo och hwilo.
Guds sanning är bådhe skerm och sköld.
Ther widh må tu fast bliffua/
Hon skal tigh friya frå dödzens wold/
Alt ondt kan hon fördriffua.
Alzingen brist/
Medh henne findz / Ey sweick eller list.
Then styggheet som om natten faar/
Skal tigh intet förskreckia.
The skott som flyga om daghen klaar/
Skola ey heller til tigh reckia.
Tigh skal ey nalkas mörkers qwal/

Ey heller then middags plågha/
All farligheet tu vndkomma skal/
Thor tu tigh på Gudh wågha.
Vthi all stund/
Haffuer tu för tigh en fast grund.
Hwar then wådhe ån komme vppå/
At tusend widh tijn sidho/
Störte widh then högre ock så/
Tiyo tusend thet samma lidho.
Så skal doch thenna plågha swår/
Ey kunna in til tigh hinna/
Then onde hoop tå sijn lön fåår/
Thet skola tijn ögon finna/
Plåga och wee/haffua the onde sigh förfee.
Then alrahörte år tijn borgh/
Ty bliffuer tu vthan fahra.
Han hielper tigh ifrå all sorgh/
Och wil tigh wel bewara.
Tigh skal intet ondt komma vppå/
Och ingen plågha trengia.
I fridh tå skal tijn hydda stå/
Ty Gudh wil ther om stengia.
Thes år tigh wel/
Ty må tu glädias medh godh skål.

Thet är aff Herranom så befalt/
Hans Englar skola tigh wachta.
På tina wägher tu bliffua skalt/
Säker/thet monne the achta.
På henderna skola ock the/
Tigh bära och medh flijt skötа/
At tu en tijdh skalt icke/
Tin foot moot stenen stöta/
Medh slika wacht/
Haffuer tigh HERREN om belagdt.
På grym Leyon skal tu gå/
Och på the ormar stygga.
The snödha Drakar skola ock få/
Vnder tina fötter liggia.
Han haffuer (sägher Gudh) lust til migh/
Ty wil iagh honom bewara/
Mitt nampn kenner han sannerligh/
Ty haffuer han ingen fahra.
Hans hiertas bön iagh hörer/
Och honom alzintet fön.
Jagh är medh honom vthi hans nödh/
Och wil honom ther vth föra.

Ey torff han fruchta skam eller dödh/
Stoor åhro wil iagh honom göra.
Medh itt longt liff skal iagh ån tå/
Förförria honom och mätta.
Men saligheet skal iagh ock så/
Honom betee / Alt thetta/
Skal wara wist/
Och honom skee / föruthan list / Amen.

Then XCV. Psalm.
Venite exultemus Domino.

KOmmer här och låter oss HERRAN Gudh prisa/
Wår saligheetz tröst mz psalmer och Loff wijso.
För hans ansichte medh tacksägbning låt oss gå/
Ty HERREN är en stoor Konung/
Mechtigh och så/
Högst öffuer alla Gudhar.
HERREN wår Gudh alt vthi sina hand haffuer/

Jor-

Jorden mz bergh och dalar och hafſuet.
All ting haffuer han ſkapat bådhe wätt och tort/
Jntet är honom fördolt thet han haffuer giordt/
Ty låter oſſ tilbidia honom.

Knåfallom för HERRANOM then oſſ haffuer giordt/
Han är wår Gudh och wi icke tapa oſſ bort
Och wij äre hans fosterfolck och fårahiord/
Jdagh om j hören röſten vtaff hans ord/
Förhärder ey idhor hierta.

Såſom thz ſkeedde på förſökelſens dag/
Ther idhre fäder j öknena bruto mijn Lagh.
Förſökte migh/ och ſågho mijn werck dagligh/
Ty war iagh j fyratio åår olyſtigh/
Alt vthöffuer thetta ſlechtet.

Jagh ſadhe / Jtt olydugt folck är migh thetta.
Som haffua itt orett hierta/ och ey mina wägher weta.

Ty wardt iagh wredh och swor ther vppå/
At the skola theras welförtienta lön få/
Och til mina roo ey komma.

Then CIII. Psalm.

Benedic anima mea Domino.

Loffua Gudh mijn siel j alla stund/
Aff hiertans grund/
Vphög hans nampn och prisa/
Loffua Gud mijn siel j alla stund/
Och ingalund/
Förgåt loffsong och wijso/
Then dagheligh / gör nådh medh migh/
Han är migh huld / och all mijn skuld/
Förlåter han och helar/
Hwadh migh brister och felar.
Jfrå dödhen hielper han migh/
Så weldeligh/
Medh mildheet han migh kröner.
Han gör min mun medh frögdom full/
Och är migh huld/
Hans nådh iagh altijdh röner.

Ther

Ther iagh år tung / gör han migh ving/
En rettan dom / skaffar han them/
Som åro j nödh och fahra/
Thet gör the ondas skare.
Han haffuer sijn helgha Budord/
Mosi kundgiordt/
Och Israel sin wilia.
HERREN år vthaff hiertat mild/
Then oss ey will/
Medh wredhe ifrå sigh skilia.
Barmhertigheet / thet iagh wel weet/
Haffuer han mz sigh / thet frögdar migh/
Sijn wredhe låter han falla/
Ty wil iagh på honom kalla.
Han handlar medh oss ingalund/
Effter wår synd/
Wår skuld han intet wrecker.
Endoch hon år så ganska swår/
Och öffuergår/
Leel skyler han henne och tecker.
Som himmels högd / öffuer iorden bögd/
Longt år ifrå / hennes rum / altså/

Skal

Skal nådhen öffuerswinna/
Och så rettwijsan winna.
Han skilier oss widh all wår last/
Så long een rast/
Som är emellan werldzens endar.
Såsom Fadhren öffuer sin son kär
Stoor önko bär/
Och wredhen ifrå honom wender.
Altsammalund / vthi all stund/
Så nådheligh / förbarmar sigh /
HERREN öffuer them alla/
Som honom fruchta och påkalla.
Ty han wel kenner och weet/
Wår skröpligheet/
Wij äre doch mull och aska.
Wårt lijff är såsom gräs och höö/
Een bruten röö/
Ehuru fast wij här braske.
När wådret blås / falnar thet gräs/
Som stodh j floor / j fägrind stoor/
Så snart är thet förswunnet.
Ey är thes rum meer funnet.
Men Gudz nådh ifrå ewigheet/
Til ewigheet/ Wa

Wahrar alt öffuer the froma.
Hans rettwisa bliffuer för san/
Man efter man/
Them som här hålla hans doma.
Och sina tröst / aff hierta och bröst/
Til honom slå / och efter stå/
At göra hans nådhes wilia/
Then the icke frå sigh skilia.

HERREN haffuer sin stool bereedt/
I himmelen sett/
Hans ryke går vth så wijdha.
På iordenne allom til stoor tröst/
Medh klara röst/
Låter han sitt ord vthspridha.
Medh högho skalle / j Englar alle/
Welsigner Gudh / som nw sender vth/
Sitt ord til menniskior alla/
At the skola til honom falla.
J som tienen HERRAN prijser/
Och bewijser/
Honom loff vthi idhar skara.

Intet

I alle HERRANS hårar/
Honom åhrer/
I som hans wilia beware.
All hans werck / krafftigh och starck/
Loffue HERRAN / sin skapare san/
Och tu mijn siel skalt prisa.
Gudh then helgha och rettwijsa.
AMEN.

Thet samma Benedic annorlunda.

MIn siel skal loffua HERran/
Mitt hierta skal ock prisa hans nampn/
Han gör stoor mon och åhro/
Sina Christenheet j all land.
Syndernar han förlåter/
Och helar wår swagheet all/
Medh nådhe han oss omfattar/
Och hielper aff dödzens qwal/
Rikeligha han oss måttar/
Förnyiar och andans krafft.

Besker

Beskermer medh Lagh och retter/
The oskyldigha ifrå straff.
Han låter oss förkumma/
Sijn herligha werck och wilia godh.
Och alt gott han oss vnner/
Aff blotta nådh och kårligheetz modh/
Hans wredhe haffuer snart en enda/
Och straffar oss icke efter wåra skuld/
Sijn mildheet han til oss wender/
Them blödighom år han huld.
Hans nådh år högt befestat/
Oeffuer them honom fruchta rett/
Som Oester år longt ifrå Wester/
Så gör han oss wåra synder quitt.
Som sigh en fadher förbarmar/
Och barnens brott förgåter snart/
Så gör Gudh medh oss arma/
Som lijta til hans Fadherliga artt/
Han kenner wårt swagha wesend/
At wij åre muld och skofft.
Wår lijffztijdh lijknas widh gråset/
Som blomstras medh herligha lucht.

Nät

Når wädret blås ther vnder/
Förfalnar alt thes präl/
Menniskian ock snart förswinner/
Här hielper hwarken macht eller wäld/

Men HERRANS nådh allena/
Bliffuer stadight och fast j ewigheet/
Når man aff troonne rena/
Astundar hans rettferdigheet/
Så ock hans budh behaller/
Han haffuer j himmelen satt sin stool.
J Englar och starcke hieltar/
Som före hans krafftigha ord.
Hans loff skole j vthspridha/
Bland all hans Creatur.
Mijn siel j alla tijdha/
Skal loffua HERRAN Gudh.

Then CX. Psalm.

Dixit Dominus Domino meo.

HER-

Som spordt warder så wijdha.
Sedhan tridie daghen vpstå/
Til ewigh tijdh regera ock så/
En Alzmechtigh HERRE.
Thes ware Gudh j himmelrik/
Loff/ prijs förnthan enda.
Som werdades så nådheligh/
Oss thenna saligheet sända.
Hans helgha ord haffuer thet sagdt/
Them bör oss allom giffua macht/
Ey står oss tå til trengia.

Then CXII. Psalm.

Beatus vir qui timet Dominum.

SAlig är then man som fruchtar Gudh/
Och stoor lust haffuer til hans Budh.
Mechtigh warder honom hans sädh/
Och aff Gudhi welsignat medh.
Hans hws skal warda wel förseedt/
Medh rikedom och kärligheet.

I mörkret skal han få itt liws/
Som lysa skal hiertans hws.
Han lånar gerna och gör wel/
Hans taal är alt medh rett och skåål.
Ty bliffuer han ewinnerligh/
I een ewigh åminnelse.
Til Gudh sätter han alt sitt hopp/
Och fruchtar för intet anlop.
Han bliffuer vthi endan fast/
Til thes hans fiendom skeer last.
Han haffuer ock aff hiertans art/
Them fattighom sitt godz ospart.
Ty bliffua skal hans rettferdigheet/
Och han medh mykin prijs vphögd.
Then orettwise skal thet see/
Och twina bort aff hiertans wee.
Ty all theras begår och acht/
Förgåtz och warder plat förlagdt.

Then CXX. Psalm.

Ad Dñm cum tribularer clamaui.

Tå

TÄ migh går sorgh och nödh vppå/
Til hwem skal iagh migh wenda/
Vthan til Gudh som wel förmå.
Vthielpa then elenda.
Han är allena then förwist/
Som mina siel bewarar.
För onda munnars argha list/
Och för falska tungors snaro.
Min siel hwadh kan tu werre sä/
Än ena fälska tungo.
Hwar hon sitt spel bedriffua må/
Bådhe medh gambla och vnga.
Är hon alt som eens mechtighes/
Glödande skarpa pilar.
Til at förderffua alleleedz/
Gör hon sigh alzingen hwilo.
Ah migh at iagh doch moste boo/
I werlden bland så monga.
The ther vthan all rast och roo/
Efter min skadha gånga.
Jagh haffuer boodt fridsammeligh/
Bland them som fridh ey lijdha.

Når iagh om fridh beflijter migh/
The meſt emoot migh ſtridha.
Men HERRE Gudh iagh priſar tigh/
Som migh ſå wel bewarar.
För them ſom ſå beflijta ſigh/
At komma migh på ſkadha.
Prijs ware tigh Jeſu Chriſt ock ſå/
Samt medh them helgha Anda.
Som hielper migh igenom gå/
Ehwadh ſom helſt bårs til handa.

Then CXXIIII. Pſalm.

Niſi quia Dominus erat in nobis.

Than HERren faller oſſ til/
Når fienderna moot oſſ ſtrijdha/
Så är medh oſſ förlorat ſpel/
Wij kunne them ey bijdha/
Om han Iſraels beſkerm ey är/
Och för oſſ alla omſorgh bår/
Kåfeng är tå wår mödha.
Menniſkiors kraſſt och wijsheet ſtoor/
Moſte oſſ ey förſkreckia.

HER-

HERREN som j högdenne boor/
Skal theras rådh vpteckia.
Handle så wijsligha som the må/
Gudh skal doch en annan wägh gå/
Thet står alt j hans hender.
The rasa fast och trådha fram här/
Som the wille oss vpäta.
Til mord står alt theras begär/
Slijkt är iw Gudh förgäta.
Som haffzens wäghar bulra och slå/
Så ock the effter wårt lijff stå/
Ther Gudh sigh öffuer förbarme.
Oss för kettare vthropa the/
Effter wårt blodh the wachta.
Doch låta the sigh tyckia och see/
Som the allena Gudh achta.
Ah Gudh vnder titt helgha nampn/
Skyla the sijn skalkheet och skam/
Tu moste en gång vpwaka.
Om the än vpgapa fast wijdt/
Som the oss vpsluka wille.
Doch ware Gudh loffuat altijd/

Som theras rådh förspiller.
Theras snaro sönder sliter han/
Theras lära warder funnen osan/
Ehwadh the ther om göra.
I HERranom står wår hielp och tröst/
Som himmel och iord haffuer skapat/
Han styrcker wår hierta j wår bröst/
Ellies hadhe wij saken tapat/
Trygge måghe wij här widh stå/
Fast är then grund wij bygge vppå/
Hoo kan oss tå vmstörta.

Then CXXVIII. Psalm.
Beati omnes qui timēt Dominum.

SAll är then man som fruchtar Gudh/
Och gerna wandrar j hans Budh.
Tijn eghen hand tigh födha skal/
Så leffuer tu wel och vthan qwal.
Tigh bliffuer hustrun j hwset hwld.
Såsom en quist aff winbär full/

Tijn

Tijn barn om kring titt bord ock sål
Som friska olio plantor stå.
Sij / rett så welsignas then man /
Som j Gudz fruchtan leffua kan.
Han warder ock then olycko frij
Ther wij alle födhes vthi.
Aff Zion signar Gudh tigh sål
Then hugnat låter han tigh få.
Medh glädhe skalt tu altijdh see
Jerusalem godh lycko skee.
Skalt tu ock skodha ther til medh
Til itt stoort taal förökas tijn sädh /
Ja / fridh öffuer Gudz Jsrael /
Skalt tu see ock at alt går wel.

Then CXXX. Psalm.

De profundis clamaui ad te Domine.

Aff diwpsens nödh ropar iagh til tigh /
O Gudh tu hör mijn klaghe.
Tijn milda öron wendt til migh /

Mijn röst låt tigh behagha.
Ty om tu synd grant rekna wil/
Och hwadh rett är see nogha til/
Hoo kan tå för tigh bliffua.
Så är oss nu ey annor rådh/
Synden ifrå oss skilia
Uthan at tu gör medh oss nådh/
Aff tinom godha wilia.
På iorden finnes ingen man/
Som thet gott är rett göra kan/
Gudz nådh hwar man behöffuer.
Ty wil iagh til then fasta grund/
Som är Gudz ord migh halla.
Och på migh tröfsta ingalund/
Gudz nådh wil iagh åkalla.
Gudh är alleen som hielp förmå/
Ty wil iagh honom tröfsta på/
Thet skal migh wel bekomma.
Om Gudh än wille pröffua migh/
Och hielpen ey strax sända/
Til honom skal doch stadheligh/
Hiertat medh troonne lenda.
Han synes grym och är doch blijdh/

Och

Och hielper migh j rettom tijdh/
Som han migh loffuat haffuer.
Ehn tå mijn synd är ganska stoor/
Doch är större Gudz nådhe.
Han hielper migh om iagh thet troor/
Och lossar vthaff wådha.
Jagh tackar honom gladheligh/
Som mijn synd haffuer förlåtit migh/
Honom skee prijs och åhra.

Then CXLVII. Psalm.

Lauda Ierusalem Dominum.

IErusalem tu helghe stadh/
Prijsa tin Gudh medh gamman/
Then tigh bewarar natt och dagh/
Tijn barn ock så all samman/
Han giffuer them wilsignelse/
Och alt om kring skaffar tigh fridh/
Medh alt gott han tigh mättar.
Han vthsender til tigh sijn Budh/
Medh sino helgha orde.

Them

Them förhindrar intet förbund/
Hans werff the wel fulborda.
All kyld och frost förſmeltes ther/
Hans ord medh troonne fattat är/
Hårdheet kan ther ey bliffua.
Så gör Gudh ſinom Jſrael/
Som ſigh til honom haller.
Och haffuer ther til full godh ſtäll
At han ey ſå gör allom.
Hans ord klingar wel öffuer alt/
Men the ſom han haffuer vthwaldt/
Bättras ther aff allena.

Några Euangeliſka Paraboler. Matth xviij.

Nom Konung tecktes thet sål
Sina tienare kalla,
Medh them til ena stempno gål
Och en rekenskap halla.
Så tom en fram som skyldigh war/
Een stoor penninga summo.
Medh then samma gick thet så hardt/
Som alle tå förnummo.
Til at betala sådana skuld/
War ther intet til rådha.
Han hadhe hwarken selff eller guld/
Thes större war hans wådhe.
At han skulle sålias HERren bödh/
Hustru / barn / ägher alla.
Til betalning bleff tå stoor nödh/
Tydh war til ödmiukt falla.
Kåre Herre mild och godh/
Låt tina miskund skina.
Haff doch medh migh tolamodh/
Om thessa skulder mina.
Jagh wil leggia wilian widh/
At iagh tigh wel förnöyer.

Ther

Ther medh iagh nw faller nidh/
Och migh til iorden böyer.
Merck nw then stora barmhertigheet/
Som Herren här bewijste.
Han lät sigh ey wara swårt eller leedt/
At han then summo miste.
Han gaff alt til och lät honom gå/
Sin wilia til honom wende
Men hin tenckte ther litet vppå/
At honom thet godha hende.
Han fan strax en sin skyldenär/
Endoch then saak war ringa.
På honom han sina hender bär/
Begynnar trugha och twinga.
Tijn skuld betala nw fulsnart/
Hwij saar tu medh then flettio.
Tu moste j tornet medh en fart/
Jagh skal tigh ther in settia.
Tå föll han nidh och beeddes dagh/
Han wille honom wel betala.
Ney (sadhe han) thet tagher ey lagh/
Lenger här medh förhala/
Ey war han meer sin brodher huld/

I tora

I tornet moſte han liggia/
Til thes betalat war then ſkuld/
Thet han än ſkulle liggia
Tå Herren thetta weta fick/
Wardt han ey litet wredher.
Han kalladhe honom ſtrax til ſigh/
Hör til tu tienare ledher/
Tu kant ther litet ſköna vppå/
Hwadh nådh iagh medh tigh giorde.
Medh tinom broder tu ock ſå/
Thet ſamma göra borde.
Han ſattes vthi fängelſet hardt/
Så lenge ther at bliffua.
At alt ſammans betalat wardt/
Ther halp ey emoot küffua.
Thet ſamma ſkeer oſſ allom wiſt/
Om wij ſå äre til ſinnes/
At wij icke förlåte then briſt/
Som når wår näſta ſinnes.
Gudh är oſſ barmhertigh och godh/
Och wil oſſ allom ſpara.
Han wil ock at wij ther emoot/

Sko/

Skole så hwar annan wara.
Giffue oss Gudh wår Fadher blidh/
Widh thetta sinne bliffua.
Och så sedhan j ewigh tidh/
I glädhen medh honom leffua.

Matth. xxij.

En riker man / weldigher han/
En bryllops kost tilreedde,
Åt sinom son/ medh mykin mon/
Sijn stora åhro beteedde.
Ther til bödh han / så mongan man/
Så fååm then åhran skeedde.
Han sende vth wijdt/ bådhe hijt och tijt/
Och badh til bryllops komma.
The budne wore / giorde som dårar/
The achtade icke hans domar/
The hadhe förfall / och sadhe them all/
The wille försökia sin froma.
Han badh sin wen / at komma til sijn/
Han wille honom gerna wel plågha.
Han swarade så / iagh ey förmå/

Iagh

Jagh kommer thet icke til wägha/
At warda tin gäst / ty iagh haffuer fest/
Een quinno / som iagh wil ägha.
Han sende en annan / bädhe wissan och sannan/
Tu bidh honom til migh fara/
Och göra sigh gladh / som iagh honom badh/
Jagh wil min kost ey spara/
För mina bön / och haffua til lön/
Alt thet som gott kan wara.
Han sadhe ney / iagh gitter thet ey/
Jagh bygger en gärd aff nyia/
Ther iagh wil boo och haffua mijn roo/
Jagh haffuer och flere byiar/
Jagh wil them skodha / så må tu bodha/
Jagh wil see huru the sigh flyia.
Han sende then tridie / och lät honom bidie/
Och töffua icke förlenge/
Skynde sigh brät / thet warder skört natt/
Och folcket går alt til senga/

Jagh haffuer nw bjdt så longan tjdh/
Jagh wil mina portar stengia.
Han sadhe ney / iagh sägher för hwij/
Jagh haffuer fem starka öker/
Jagh wil them åka / alt för then saka/
Jagh wil theras krafft försökia/
Jagh haffuer thes acht / medh all mjn macht/
Jagh wil mitt godz föröka.
Jagh tencker alt å / huru iagh skal få/
Wil werlden medh migh gånga/
Medh rett och orett/ iagh tagher alt slett/
Emedhan iagh kan godzet fånga.
Jagh brukar fast til / och gör hwadh iagh will/
Jagh dårar och swiker monga.
Han ålte och körde/ och samman förde/
Hans otar gingo at liggia/
Qwellen kom å / och mörkret blå/
Han wille tå hwila tiggia.
Hans hustru hadhe stengdt / och sigh omtenckt/
Hon wille honom icke sija.

Honom

Honom bŏriade longa/och wille tå gånga/
Och Konungz geſter warda.
Tå war fŏrſeent/honom war fŏrmeent/
Och dŏren war låſt ſå harda/
Han moſte ſtå vthe/the retter ey niute/
Som fŏrra woro oſparda.

Gack ſnarligha bort/iſrå thenna port/
Mine geſter åro alle ſåtte.
Then åhran ſkeer tigh aldrigh meer/
Tu åter aff mina retter.
Tu tagh nu rådh aff then tigh badh/
At tu mitt Budh ey ſåtte.

Migh år alt emoot/och ingen boot/
Mijn huſtru/mitt godz/mitt welde.
Hwart ſkal iagh roo/hwar ſkal iagh boo/
Hwar tagher iagh hws åt qwelle.
Gud laſte then ſtund/iag ſiunker til grund/
Så ſtoor åro mijn miſfelle.

O werld tu ſtenger/alt medhan migh
Jagh liytte alt å tijn nåde. (trenger/
Thet ſtår alt ſeriffuit/huru iagh haffuer
leffuat/

Hwadh skal nw warda til rådha.
Himmelriket år stengdt / tijt iagh hadhe migh tenckt/
Nw står iagh åter j wådha.
Nw kommer dödhen / som allom år ödhen/
Jagh kan ey vndan rijdha.
Werldennes swick / haffuer dårat migh/
Thet år mijn högheligh qwidha.
Sij alzköns nödh / medh helueris glödh/
Thet warder iagh therföre lijdha.

Luce xv.

GOdh warder lijknat widh en man/
Hwilken twå söner hadhe.
Tu låt mig fara huart iagh kan/
Then yngre til honom sådhe.
Thet migh tilkommer låt migh få/
Aff godzet som hår finnes.
At iagh nw ther medh handla må/
Som iagh år båst til sinnes/
Ey dogher hema blijfua.

Han

Han kom ther medh j annor land/
Doch sigh til fögho froma.
Thet war så litet han ther wan/
Hans kistor wordo ther toma.
J lössheet lessua war hans tijdh/
Medhan thet reckia kunde.
Sedhan han war tå allo quitt/
Brast honom brödh åt munne/
Ey war tå bätre handlat.
Til en borgare gaff han sigh/
En swinaheerde bliffua.
Til swinadraff han tå lust fick/
Doch wille thet ingen giffua/
Sins Fadhers hws kom han j hogh/
Ther woro tienare monge/
Som allesammans finge nogh/
Han lågh j armodz twånge/
Och moste hunger lijdha.
Hey iagh går til min Fadher igen/
Mijn brott wil iagh bekenna.
Hoo weet han bliffuer wel min wen/
Och förlåter dårheet thenna.

Jagh är ey werd kallas hans son/
För thessa skulder mina.
Han settie migh til en skoor mon/
Ibland tienare sina/
Meer kan iagh ey begåra.
Tå Fadren honom komma sågh/
Brast vthaff Fadherligho bryste.
Then kärleek som ther inne lågh/
Han fampntogh honom och kyste.
Fick honom fulgodh kläder vppå/
The ingen kunde lasta.
En guldring på hans hand ock så/
Han lät sigh mykit hasta/
En göddan ora slachta.
Glädioms min son leffuande är/
Som dödh war och förswonnen.
Borttapat then migh war fulkär/
Och nw är åter funnen.
Heem kom tå andre brodheren then/
Som åldre war aff årom.
Han fråghade strax medh en sin swen/
Hwadh är j gårde wårom/
Hwadh är nw nytt på ferde.

Dantzas

Dantzas och qwådhas hörer iagh/
Pipor och harpor lydha.
Här står glådhen alt vp j taak/
Hwadh mon sådant betydha.
Hwadh är thet som min Fadher nw gör/
Han braskar j fullo rwse.
Medh min brodher som intet gott bör/
Aff thet här är j hwse/
Han haffuer alt sitt förslösat/
Jagh haffuer honom tient så longan
Och på hans saker achtat. (tijdh/
Aldrigh haffuer han än nw itt kidh/
Aff mina wener slachtat.
Aff thessom tecktes honom well/
En sådana kostnat göra/
En göddan oxa slå ihål/
Hoo må slijk oskål höra/
Ey kan migh ther ätnöya.
Hans Fader swarar/ min son tu weest/
Hwadh iagh tigh nw här sägher.
Tu haffuer aldrig ifrå migh reest/
Titt är alt thet iagh ägher/

Thenne tin brodher haffuer warit dödh/
Och är igen vpstånden/
Och war kommen j största nödh/
Och är nw quitt then wåndan/
Thet gör mitt hierta frögde.
Om tijn saak hadhe sådana skål/
Til glådhi aldrigh warit.
Medh tigh är altijdh gånget wel/
Som ingen wågs haffuer farit/
Ey heller lidhit sådana brist/
Som thenne moste lijdha.
Intet aff tino godze mist/
Ther öffuer tu må quidha/
Skal man ey sådant tenckia?
Så war nw syndare oförskreckt/
Tu haffuer en mildan Fadher.
Emoot tigh är hans hand vthreckt/
Han annammar tigh gladher.
Om tu tijn synd bekenna kan/
Och faller för honom nedher/
Alla tina synder förlåter han/
Och giffuer tigh hwadh tu bedher/
Tu må wel framgå trygger.

Thes

Thes ware Gudh j ewigheet/
Högt prisat aff oss alla.
Han seer wist til wår vselheet/
Når wij til honom falle/
Hielp HERRE Gudh j alla nödh/
Och låt tijn nådhe skina.
Frels oss ifrå then ewigha dödh/
Sett oss j glådhe tina/
Amen wij ther til siunge.

Luce xvi.

OM en rÿk man hår ſiunge wÿ/
Then herligh kläder hade.
Och leffde j ſtoort frätzerÿ/
Ther han ſitt ſinne påladhe.
En fattigh man ſom Lazarus heet/
Kom för hans port at liggia/
Full medh ſåår och mykin kranckheet/
Brödh wille han ther tiggia.
Han hadhe wel åtit the ſmolor ſmå/
Och ther medh til fridz bliffuit/
Som aff bordet förföllo tå/
Om någhor hadhe them giffuit.
Komo och hundar til hans ſåår/
Och them medh tungon ſleekte.
Then welgerning han aff them får/
Som honom then rÿke neekte.
Så bleff tå then fattighe dödh/
Och wardt aff Englom taghen.
Och förd vthi Abrahams ſkööt/
Wel wardt honom then daghen.
Bleff och ſå medh then rÿke dödh/
Och ladhes j graffuen nedher.
Han kom j ſtoor pino och nödh/

Then

Then daghen warde honom ledher.
Tå han nw j pinonne lågh/
Sijn ögon han vplyfftе/
Abraham han fierran sigh sågh/
Och Lazarum j hans skötе.
Han ropte tå fast önkeligh/
Och war alzintet gladher.
Förbarma tigh vthöffuer migh/
Abraham kåre Fadher.
At tu sender Lazarum hijt/
I thesso minne plågho/
Jagh bedher tigh medh allo flijt/
Tu seer wel mijn förmågho.
I watn han doppe finger sitt/
Mijn tungo ther medh swale/
I thenna logha år fast heett/
Och ingen roo eller dwale.
Min son tenck på tu hadhe stoor lust/
Emedhan tu kunde leffua/
Och drack så bådhe wijn och must/
Thet tecktes Gudh tigh giffua.

Lazarus war tå ther emoot/
I armodh och stoor iemmer.
Nu hugnas han och haffuer gott/
Ther tu tigh swåra grämmer.
Itt stoort swalg seer man hår ock så/
Emellan oss och idher.
Någhon gång hår emellan så/
Thes kommer man ey wedher.
Så bedher iagh tigh sadhe han/
Jagh haffuer fem brödher i lyffue/
Sendt Lazarum then froma man/
Han them förwarning giffue.
Min son huru kan thetta ske/
Ey står thet til at göra/
Propheter och Mosen haffua the/
Them bör them altydh höra/
Ney kåre Fadher Abraham/
Thet kan them ey nogh wara/
Kommer någor aff the döda fram/
Så see the widh sin fahra.
Swarar Abraham i samma tydh/
Om the Mosen ey lydha/
Och Propheterna sammaleedz/

Som

Som them Gudz ord vthtydha/
Så skola the icke heller troo/
Så fast åre the förhärde/
Om the dödhe ifrå sinne roo/
Vpstodhe och them lärde.
Sij/Gudh haffuer then fattiga kär/
Och later honom ey förgånga.
Endoch han j werldenne här/
Warder försmåd aff monga.
Aff hwilko wij nw låra må/
Then fattigha ey förachta/
Gudz sinne wij alt fölie tå/
Och på hans wilia achte.
Doch skal man ey så tenckia här/
At then ryke förkastas.
Ty rykedom een Gudz gåffua är/
Och bör aff ingom lastas.
Men thet är synd ey bruka them rett/
Ther nödh är medh wår nästa/
För honom skal thet wara alt slett/
Ospart och til hans besta.

Venite

Venite ad me omnes.

Matth 11.

KOmmer hijt til migh sägher Guds Son/
Jagh wil idher hielpa til en stoor mon.
Som synden wil förqweffua.
Gammal och ung / qwinna och man
Biudher iagh thet högsta som iagh kan/
Ewinnerligh når migh leffua.
Mitt ook är sött/ mijn börda är lätt/
Then migh fölier haffuer alt slätt,
Sielff wil iagh hielpa dragha/
Olycko wil iagh affwenda all/
Ae ingen aff idher skal komma på fall/
Wil alt til thet bästa lagha.
Hwadh iagh j werlden lidhit haar/
Ther iagh korset för idher baar/
Skole j altijdh betrachta.
Then thet tencker talar och gör/
Och håller sigh rett som honom bör/
Wil iagh aldrigh förachta.

Nw

Nw wille wel werlden saligh wara/
Reddes hon icke then stora fahra/
Som alle Christne lidha/
Therföre war redho och någhot lijdh/
För Gudz förfambling manligha stridh/
Och hielp hans ord vthspridha.
All creatur witnesbörd bäre/
Som j haffuet och på iorden äre/
At man här moste lijdha/
Then thet nw icke göra wil/
Hörer then onda andan til/
Then han nödgas doch bijdha.
Idagh är man gladh och må fulwel/
I morgon är borto weet och skål/
Lijffuet moste dödhenom wijka/
Som blomstret medh alt sitt behagh/
Faller een menniskia j en dagh/
Och bliffuer widh gråset lijka.
Werlden förfäras för dödzens nödh/
Och skelffuer fast för helwetes glödh/
Tencker tå bättring göra
Når man är siwck och intet förmå/

Dan

Och skole medh Christo j himmelen boo/
Thet skole j Christne tenckia/
På iorden finnes ingen man/
Som någhon tijdh vthsåya kan/
Then frögd oss Gudh wil skenckia.
Och hwadh then ewighe Alzmechtige Gudh/
Hafwer oss tilsagdt genom sijn Budh/
Thet wil han wisseligha halla/
Han hielpe oss ifrå all farligheet/
Hwilkom skee prijs j ewigheet/
Then wij oss nw befale.

Någhra Hymner och andra Loffsonger. Om Christi födelse.

Veni redemptor gentium.

Werlden.

Som är wår tröst och saligheet/
Wil hielpa oss i ewigheet/
At wij hans wilia göre.

Betaler ey ondt medh lijka mått/
Then idher gör illa / görer j gott/
Domen låter Gudh behalla.
Warer som bröder j all tijdh/
Then ene them andra godh och blidh/
Alt ondt låter förfalla.

Kötet gör efftter sitt begär/
Som sorgh för timeligh welfärd bär/
Och achtar ey Gudz wilia.
Ty kommer oss plågha och möda vppå/
Som ond begärelse tuchta må/
Och alt ondt frå oss skilia.

Tyckes oss korset wara förswårt/
Som wij doch draghe här en tijdh kort/
Hwadh wille aff oss bliffua/
Om Gudh skulle fulfölia sin rett/
Och låta förderffua oss alla slett/
Som icke åre werde leffua.

Här efftter få wij een ewigh roo/

En ſtrack Kempe och baar oſſ fridh/
Han är nu bådhe Gudh och man/
Then ſom oſſ allom hielpa kan.
Frå Fadhren han vthgången war/
Sin mandom han til Fadren baar/
Hans wälde gåår öffuer all land/
Han ſitter på Gudz höghra hand.
Så ſtoor ſom Fadrens är hans macht/
Dödhen haffuer han nidherlagdt/
Heluetis krafft gaff ſigh ther widh/
At hennes Förſte ladhes nidh.
Ähra och prijs ſkee Fadhrenom/
Theſſlikes ock ſå Sonenom/
Them helga Anda ſkee ock ſå/
At ther är ingen ende på.

A ſolis ortus cardine.

Wi loffuom Chriſt en Konung bold/
Aff ſolſens vpgång är hans wold/
Alt vth ſå wijdt ſom iorden är.
Han föddes aff een jungfrw ſkär.
Then werlden ſkoop aldeles wel/

VErldennes Frelsare kom här/
Låt see at jungfru moder är/
All werlden må thes vndra sigh/
Een sådana bord höfftdes tigh.
Aff manz hielp är thet ey så skeedt/
Gudh sielff haffuer sijn nådh beteedt/
Gudz ord är här nw wordet kött/
Aff jungfru liffue är thet födt.
Jungfrunnes qwed här fruchtsam war/
Men jungfrudomen bleff doch qwarr/
Gudz stora krafft låt sigh skina/
Werkandes j Temple sina.
Aff himmels Throne kom här mdh/

Menniskiom fridh och gott behagh.
Ähra och prijs skee Fadrenom/
Teslikes ock så Sonenom/
Them helgha Anda skee ock så/
At ther är ingen ende på.

Vnder samma Toon.

MAR gladh tu helgha Christenheet/
Och prisa Gudz barmhertigheet/
Gott hafwer han bewisat tigh/
Han är tigh godh ewinnerligh
Itt vnder här på iorderijk/
Låt han oss skee så mildeligh/
Then som Gudh Faders wijsdom war/
Wardt här j mandom vppenbar.
Maria Modher skär och reen/
Födde en Son förvthan meen/
Ingen hafwer hördt eller tenckt/
At Jungfrw födde oförkrenckt.
Een nyy menniskia föddes här/
Then som Gudz eenda Sonen är/
Han wardt vthgifwen oss til tröst/

Och

A' togh manz hampn och wardt en träl/
At mankön som förtapat lågh/
I mandom måtte frelsas få/
Gudz nådh vthi en saligh tijdh/
Kom j then rena Moders qwidh/
Een heligh frucht then jungfrun baar/
Aff hwilko hon sielff skapat war.
Gudh sielffuer thetta werket dreff/
At vthan man hon modher bleff/
Tå Gabriel til henne gick/
Aff hans ord hon Gudz Son vndfick.
Elizabeth kan thet förstå/
Och til Mariam sägher så/
Gudz modher kom nw här til migh/
Ther aff Johannes frögdar sigh.
J krubbo nidh tå ladhes han/
Som Jungfrw födde vthan man/
Medh liten miölk han föddes tå/
Som allom låter födho få.
Tå hördes ock stoor Engla frögd/
Gudhi skee prijs j himmels högd/
Så sungo the på thenna dagh/

Menn-

Menniskiom fridh och gott behagh.
Ähra och prijs skee Fadrenom/
Teslikes ock så Sonenom/
Them helgha Anda skee ock så/
At ther är ingen ende på.

Vnder samma Toon.

MAR gladh tu helgha Christenheet/
Och prisa Gudz barmhertigheet/
Gott hafwer han bewisat tigh/
Han är tigh godh ewinnerligh
Itt vnder här på iorderijk/
Låt han oss skee så mildeligh/
Then som Gudh Faders wijsdom war/
Wardt här j mandom vppenbar.
Maria Modher skär och reen/
Födde en Son föruthan meen/
Ingen hafwer hördt eller tenckt/
At Jungfrw födde oförkrenckt.
Een nyy menniskia föddes här/
Then som Gudz eenda Sonen är/
Han wardt vthgifwen oss til tröst/

Och

Och haffuer alla återlöst.
Aff Adams synd kom oss then nödh/
At oss stodh före en ewigh dödh/
Och kom ther medh j samma stund/
Förbannelse så margelund.
Thet togh han bort som helsan är/
Jesus Christus wår brodher kär/
Wår synd och plicht togh han på sigh/
Wardt pynt och plågat iemmerligh/
Heluetet synd och dödzens krafft/
Som oss hadhe för fångar hafft/
Wan han öffuer j sin mandom/
Hans dödh war oss san läkedom.
Thes ware prijs j ewigheet/
Fadrens stora barmhertigheet/
Som thet hadhe beslutet så/
Och wille dödhen mödherslå.

GRates nunc omnes reddamus Domino Deo, qui sua Natiuitate nos liberauit, de diabolica poteſtate.

Huic oportet ut canamus cum Angelis semper, Gloria in excelsis.

Christus är födder aff Jungfru reen/
Låt sin kärleek skina.
Och kom oss til Gudz wenskap igen/
Medh sinom dödh och pino.

Gloria in excelsis.

Allenesste Gudh j himmelrik/
Ware loff och prijs för sijn nåde/
Som han haffuer giordt j iorderik
J thessa nådeligha daghar.
På iorden är kommen stoor glåde och frid/
Menniskiorna må wel glådias widh/
Gudz ynnest och godha wilia.
Wij loffue / wij prise och tilbidie tigh.
Wij tacke tigh för tijn herligheet/
O HERRE Gudh Fadher j himmelrik/
Tu haffuer oss giordt stoor kärligheet/
All ting haffuer tu vthi titt wold/
Hwadh tu wilt haffua fram kan ingen förhalla/

Wel

Wel them som tigh kan fruchta.
O Jesu Christ Gudz eende Son/
Som når Gudh Fadher sitter/
Som haffuer frelst alt menniskios kön/
Och oss medh Gudht förlikar.
Genom titt blodh och hårda dödh/
Haffuer tu oss löst aff synd och nödh/
Giff nådhe j Troonne bliffua.
Tu åst allene wår Frelserman/
Som oss wil himmelriket giffua/
Tu åst Gudh Fadhers meenlösa Lamb/
Som för oss wille dödhen lijdha.
Tu åst allene wår saligheet/
Stoor nådhe haffuer tu oss beteedt/
Alzmechtighe Jesu Christe.
O helghe And wår Törsterman/
Som oss all sanning lårer.
Hielp at wij bliffue widh tin lårdom/
Gudh Fadher / Son och tigh åhre/
Beskerm oss frå dieffuulens falska list/
Hielp at wij troo på Jesum Christ/
Bådhe nw och altijdh Amen.

Ies est leticiæ, in ortu regali, Nam processit hodie, de ventre virginali, Puer admirabilis, totus delectabilis, in humanitate, Qui inæstimabilis, est & ineffabilis, in diuinitate.

Orto Dei Filio, virgine de pura, Vt rosa de lilio, stupescit natura, Quem parit iuuencula, natum ante secula, creatorem rerum, Quod vber munditiæ. dat lac pudicitiæ, antiquo dierum.

Vt vitrum non leditur, sole penetrante, Sic illesa creditur, post partum & ante, Felix hæc puerpera, cuius casta viscera, Deum genuerunt, Et beata vbera, in ætate tenera, Christum lactauerunt.

Ange.

Angelus paſtoribus, iuxta ſuum gregem, Nocte vigilantibus, natum cœli Regem, Nunciat cum gaudio, iacentem in præſepio, infantem pannoſum, Angelorum Dominum, & præ natis hominum, forma ſpeſioſum.

Vnder ſamma noter.

EN jungfru födde itt barn idagh/
Thet wij ſkole priſa och åhra·
I thet haffuer Gudh itt gott behagh/
Han biuder oſſ höra hans läro.
Wore icke thet barn j werlden föd/
Tå ſkulle hwar man ewinnerligha dödt/
Nw äre wij frelſte alle.
Loffuat ware tu Jeſu Chriſt/
Som oſſ haffuer frelſt aff diffuulens liſt/
Medh pino och dödzens galla.
The heerdar wachtade theras hiord/
I marck/

I markenne ther the lägho.
The fingo höra Engelens ord/
Gudz klarheet the ock sägho/
Jagh bodhar idher stoor glädhe och gam-
man/
Som warder folckena alloſamman/
Them ſom haffua Gudz Anda.
Idagh föddes Jeſus Chriſtus/
Som HERREN är i Daudz hws/
Han frelſar aff dödzens wånda.

Thet himmelſka herſkap med höga röſt/
Begynte medh Engelen ſiunga.
The loffuade Gudh medh glädhe och tröſt/
Så ſiungandes medh een tungo/
Prijs ware Gudh i höghdenne.
Fridh ware ock på iordenne/
Menniſkiom en godh wilie.
Gudh haffue loff för nådhe och fridh/
Som han oſſ ſende medh Sonen här nidh/
Then aldrigh ifrå oſſ ſkilie.

Loffuat

Offuat ware tu Jesu Christ/
At tu menniskia worden åst/
Aff eenne jungfru reen och klar/
Ty frögdar sigh then Engla skaar
Kyrie eleison.

Gudz ewigha Fadhers eende Son/
Ar här född oss til een stoor mon/
Han ladhes j krubbo nidh på strå/
Han wille oss arma ey försmå Kyrie.

Then all werlden ey begripa kan/
Maria j sitt sköte fan/
Han är itt barn så liten och kleen/
Som himmel och iord vphaller alleen/ Ky.

Thet ewigha liws går nw här in/
Och giffuer werldenne itt nytt skyn/
Thet lyser j then mörka natt/
At bliffua Gudz barn giffuer thet oss mact/
Kyrie eleison.

Gudz Fadhers Son aff himmelrik/
Bleff en gäst på iorderik/
At föra oss aff thenna iemmerdaal/
Och göra oss arffuingar j sin Saal Kyrie.

Här

Här j werldenne wär han fattig och arm/
Sigh monde han öffuer oss förbarma.
Och göra oss j himmelen ryk/
Och sina helgha Englar lyk / Kyrie.
Thetta haffuer han oss beteedt/
Och så bewyssat sin kärleek/
Thes frögdar sigh all Christenheet/
Och tackar Gudh j ewigheet / Kyrie.

Ver natus in Bethlehem, in Bethlehem, Vnde gaudet Ieruſalem, Hale, Haleluia.

Ett Barn är födt j Bethlehem / Bethlehem / Thes frögdar sigh Jeruſalem / Hale / Haleluia.

Hic iacet in præſepio, præſepio. Qui regnat ſine termino, Hale, Haleluia.

Han ligger här på höö och strå / på höö och strå / Som ewigh är och alt förmå / Hale / Haleluia.

Cognouit bos & aſinus, aſinus,

Quod

Quod puer erat Dominus, Hale Haleluia.

Oxen och åsnen merckte hår / merckte hår At sanner Gudh thet Barnet år / Hale / Hale.

Reges de Saba veniunt, veniunt, Aurum, Thus, Mirrham offerunt, Hale, Haleluia.

Aff Saba Konungar komo tree / komo tree / Gull / Rökelse / Mirrham offrade the Hale / Haleluia.

De matre natus virgine, virgine, Sine virili semine, Hale Haleluia.

Han föddes aff een Jungfru reen / Jungfru reen / Förutthan man och syndameen / Hale / Haleluia.

Sine serpentis vulnere, vulnere, De nostro venit sanguine, Hale, Haleluia.

San mandom han vppå sigh togh / vppå sigh togh / Skadd aff ormen bleff han doch / Hale Haleluia.

In carne nobis similis. similis, Peccato sed dissimilis, Hale, Haleluia.

Lijk war han oss j kötet wist / j kötet wist / Doch olijk efter syndzens brist / Hale.

Vt redderet nos homines, homines, Deo & sibi similes. Hale, Haleuia.

Sigh lijka giorde han oss så / han oss så At wij skulle Guds Rike få / Hale / Haleluia.

In hoc natali gaudio, gaudio, Benedicamus Domino, Hale, Haleluia.

För thenna samma nådeligh tijdh / nådheligh tijdh / Ware Gudh loffuat j ewigheet / Hale / Haleluia.

Laudetur sancta Trinitas, Trinitas, Deo dicamus gratias, Hale, Haleluia.

Thes wari prijs j ewigheet / ewigheet / Then helgha Trefaldigheet / Hale / Haleluia.

Saie Prophetanom hende thz sål/
At han j Andanom HERRAN
sittia sågh/
På en högh Thron medh mykit
sken/
Hans klådefoll vpfylte Templet alleen.
Twå Seraphim stodho ock ther vppå/
Ser wingar han hwar thera hafftna sågh/
Medh twå beteckte the sijn ansichte reen/
Medh twå skyltes fötter och been.
Och medh the twå andra flögho the frij/
Ropandes til hwar annan medh stort skrij.
Heligh är Gudh HERREN Zebaoth.
Heligh är Gudh HERREN Zebaoth.
Heligh är Gudh HERREN Zebaoth.
Hela iorden hafftuer han vpfylt medh gott/
Aff thetta roop skalff bådhe bielkar och
grund/
Och hwset wardt vpfylt medh röök och
damb.

O Jesu Christ som mandom togh/
I rena Jungfrw liffue.
Kärleken han tigh ther til drogh/
Wårt hopp wille tu bliffua/
Tu sägh wår synd och stora nödh/
At oss stodh före en ewigh dödh/
Helueter stodh oss öpet.
Thet läst tu tå förbarma tigh/
Kunde thet ey lenger lijdha/
At dieffwulen togh oss så til sigh/
Ther om wille tu stridha/
Gaff tigh så här j werlden nidh/
Och giorde oss en ewigh fridh /
Medh tinom dödh och pino.
Och så sadhe tu oss thet til/
Wij skulle haffua trona/
Ty tu äst bådhe godh och mild/
Och wil oss alla skona/
Om wij settie wår troo ther på/
At thet skal medh oss wara så/
Som tu oss sägher före.
Tu äst worden wår Broder kär/
Oss til stoor prijs och ähro/

Och

Media vita.

WIj som leffue på werlden hår/
Ähre dödzens fångar.
Hwem få wij som hielpen år/
Then wij efftер longe?
Thet åst tu HERRE allena/
Wij må wel gråta bitterligh/
Ty wij haffue förtörnat tigh/
Heligha HERRE Gudh/
Heligha starcke Gudh/
Heligha barmhertigha Frelsare.
Tu ewigha Gudh/
Låt oss icke falla/
I then bittra dödzens nödh/
War oss barmhertigh.
Wij som åre aff syndom swår/
Mäghom alle qwidha/
Hoo år then som för oss går/
Och wil dödhen lijdha?
Thet giorde Christus allena.
Han haffuer lidhit hårdan dödh/

Och frelst oss aff dödzens nödh/
Heligha HERRE Gudh/
Heligha starcke Gudh/
Heligha barmhertigha Frelsare.
Tu ewigha Gudh/
Låt oss icke bortkastas/
I brinnande helvetis glödh/
War oss barmhertigh.
Wij som leffue icke som oss bör/
I synd altijdh falle/
Hoo är then oss starcka gör/
Emoot synder alla:
Then helgha Ande allena/
Som driffuer synd aff hiertat bort/
Hans är thet som wel är giordt.
Heligha HERRE Gudh/
Heligha starcke Gudh/
Heligha barmhertigha Frelsare.
Tu ewigha Gudh/
Låt oss icke förtappas/
I then ewinnerligha dödh/
War oss barmhertigh.

Om

Om Christi vpståndelse.

Ad cœnam Agni

NV är kommen wår Påscha frögd/
Wij loffuom Christ j himmels högd/
Aff reno hierta siungom frij/
Gångne thet Ködha haaff förbij.
Hans helghe mandom offrat är/
På korset som oss hadhe kär/
Hans Blodh vthguten rosenködh/
Wij leffue nw widh himmelsk brödh.
Frij äre wij wår syndaband/
Och så then grymma ängels hand/

Enda

Enda haffuer then tråldom swår/
Nw år thet retta friya åår.
Wårt Påscha Lamb år Jesus Christ/
Meenlöst vthan all fleck och brist/
Ther skola ock osyrat brödh/
Aetin warda som HERREN bödh/
Itt rett offer thet heta må/
Som heluetet kan nidherslå/
Förlossa fångar sigh til prijs/
Och öpna för them Paradijs.
Wij bidie tigh o HERRE godh/
Som ifrå the dödha vpstodh/
Slå nidh j oss all dödzens lagh/
Giff lijff medh tigh på domedagh.
Tigh ware prijs o HERRE bold/
Som vpstodh vthaff dödzens wold/
Medh Fadher then helga And ock så/
At ther år ingen ende på.

Christ lågh j dödzens bandom/
För wåra synder vthgiffuin/
Han år igen vpstånden/
Baar oss thet ewigha liffuet/

Thes

Thes skole wij wara gladh/
Gudh prisa och loffua j all stadh/
Och siunga Haleluia / Haleluia.
Dödhen kunde ingen twinga/
Jbland menniskior alla/
Meenlösa stodh ey til finna/
Thet monde wij sielffue wälda/
Ther aff kom dödhen så snart/
Och fick macht öffuer oss medh en fart/
Höllt oss vnder sigh fångna / Haleluia.
Jesus Christus Gudh Faders Son/
Är j wår stadh framkommen/
Han haffuer affplanat wår synd/
Och dödhen öffuerwunnet/
All hans rett och all hans macht/
Som wij wore vnderlagd/
Togh Christus bortt allena / Haleluia.
Thet war en ganska vnderligh kamp/
Ther dödhen och liffuet stridde/
Liffuet fick segher och öffuerhand/
Och dödhen nedherträdde/
Thet haffuer oss Scrifften sagdt/

At dödh haffuer dödhen nederlagdt/
Han är nw på skam kommen /Haleluia.
Här är thet retta Påscha lamb/
Om hwilket Gudh hadhe budhit/
På korset offrat för oss fram /
Oskyldigh pijnt och dödhat/
Thes Blodh stenckte på wår dör/
Och haller dödhen vthan för/
Ey kan förderffuaren skadha / Haleluia.
Så fijre wij thet högha fäst/
Medh hiertans frögd och gamman/
Jesus Christus han är oss näst/
Vplyser oss allasamman/
Han är sielff then Solen klar/
Som vplyser och gör vppenbar/
Alt syndennes mörcker och fahra/ Haleluia.
Wij äte nw och leffue wel/
I thesse Sötbröds daghar/
Then gamble Surdegh ware ey til/
Som oss til synden dragher/
Christus är then rette kost/
Som sielena giffuer styrckio och lust/
Troon kan ingen annan lijdha / Haleluia.

Vicit

Victime Paschali laudes, immolant Christiani.

Agnus redemit oues, Christus innocēs patri reconciliauit peccatores.

Mors & vita duello, conflixere mirādo, Dux vitæ mortuus, regnat viuus.

Dic nobis Maria quid vidisti in via? Sepulcrum Christi viuentis, et gloriam vidi resurgentis.

Angelicos testes, sudarium et vestes, Surrexit Christus spes mea, præcedet suos in Galilæa.

Credendum est magis soli Mariæ veraci, quam iudeorum turbe fallaci.

Scimus Christum surrexisse á mortuis vere, tu nobis victor, Rex miserere, Haleluia.

Christus

Christus är vpstånden aff dödha/
Och löste alla werlden aff nödha/
Thes mågha wij alle wara gladh/
Och loffua wårom HERRAj allan stadh/
Kyrie eleison.

Haleluia.

Gladheligh wele wij Haleluia siunga/
Medh kårligheetzens begäring/
Bådhe medh hierta och så med tungo/
Gudh prisa för hans miskund.
Han haffuer oss förlöst aff all wår synd/
Til saligheet och alzköns tröst/
Är han oss allom vprunnen.
Alt thet som leffuer på iorden skal Gud ähra/
Kandeligh hans nådhes loff at bära.
Nådhe/ lijff/ styrcke och ther til kraffft/
I Christo haffue wij macht/
Heluetet/ dödhen/ diefffuulens wold/

Haffuer

Haffuer han förderffuat för wåra skuld/
Wij tacke tigh o HERRE.
Gudh tilsägher allom nådhe.
Som sigh på honom förlåta/
Han giffuer them tröst emot synd och wådha/
Och är them bijständigh j allo måtto/
Vthan all swick och argha list/
Såsom hans ord oss lära wist/
Tin fridh öffuer oss o HERRE.
Gudh Fadher ware loff och åhra/
Så ock hans Son wår HERRA/
Och ther til then helgha And/
Som oss altijdh gör bijstånd.
Jfrå ewigheet och j ewigheet/
Haffuer warit och bliffua skal/
Altijdh föruthan enda.

Om Christi himmelferd.

Iesu nostra Redemtio.

JEsu tu åst wår saligheet/
All wår begår och kärligheet/
Tu som åst Gudh och skapar blÿdh/
Bleff man j werldzens sidsta tÿdh
Barmhertigheet tigh öfwerwan/
At tu togh bort wår syndaband.
Tu gaff tigh j then bittra dödh/
Och frelste oss aff dödzens nödh.
Helwetet tu igenom gick/
Och togh ther monga vth medh tigh/
Foor medh them til titt Fadhers land/
Och sitter på Gudz höghra hand.
Tÿn godheet och barmhertigheet.
Haffuer oss alt thetta beteedt/
Wår eghen förtienst thet ey förmå/ At

At wij skole the nådher få.
Ty tacke wij tigh Jesu Christ/
Som oss haffuer then nådh bewijst.
Æhra och tack j ewigheet.
Skee tigh för tijn barmhertigheet.

Om then helgha Anda.

Veni Creator.

KOm helghe Ande HERRE godh/
Besök wår hierta giff oss modh/
Låt oss få tina helgha nådh/

Och

Och war medh oss j rådh och dådh.
För een san tröst tu kender är/
Sål är then man som tu åst når/
Tye hårda hiertа gör tu week/
Och giffuer them en rett kärleck.
Titt liws tendt j wår mörka sin/
Giff kärleeks dygd j hiertat in/
Hwadh oss fehla och brista må/
Låt oss aff tina nådher få.
J tijn gåffuo åst tu margfald/
Gudz höghra handz finger vthwald/
Tu lärer Christi Läriungar/
Prisa Gudh medh marga tungor.
Wår fienda ifrå oss drijff/
Och tu medh fridhen når oss bliff/
Ledhsaga oss j alla stund/
At wij må vndfly dieffuuls fund.
Gudh Fadher tu oss kenna lår/
Och Sonen som Frelsaren är/
Lår oss ock lära thet ther nåst/
At tu aff them vthgången åst.
Gudh Fadher och hans eenda Son/
Ware prisat j himmels Thron/

Thm

Them helgha Anda skee ock så/
Han låte oss sijn nådhe få.

NV bidie wij then helghe And/
Om een samna troo och rett förstånd/
At han för oss rådher j alla tijdha/
Helst vthi thet ytersta wij skolom hådhan lijdha / Kyrie eleison.

O ådla Liws giff oss titt sken/
Lår oss Jesum Christum kenna alleen/
At wij medh honom halle och faste bliffue/
Och at han oss arffuelot / j sino Rike giffue/
Kyrie eleison.

O kårleeks Eeld vptendt wår sin/
Giff oss allom thet j hiertat in/
At wij samman leffue som bröder kåre/
J fridh och j roligheet / wij som Christne åre / Kyrie eleison.

O högsta tröst j alla nödh/
Hielp at wij ey fruchte skam eller dödh/
Når wij then bittra dödhen skole smaka/
Bliff medh oss j frestelsen/
At wij tigh icke försake / Kyrie eleison.

Veni sancte Spiritus.

O Tu helghe Ande kom / vpfyll tina Christrognas hierta / och tin brinnande kärleek vptendt vthi them / Tu som församblar folck vthaff allahanda tungomål / vthi ena Christeligha troo / eedregteligha / Gudhi ware loff ewinnerligha.

Itt annat.

KOm helghe Ande HERRE Gudh / Vpfyll medh tinne nådhe godh / The Christrognas hierta hugh och sin / Tin brinnande kärleek vptendt j them / O HERRE genom tins Liwses sken / Haffuer tu församlat til trona igen / Folck vthaff alla werldz tungomål / Ty prise wij tigh och siunge så / Haleluia / Haleluia.

Tu helgha Liws / nådhennes port / Vplys oss alla medh liffzens ord / Lär oss nw retteligha kenna Gudh / Thugh. Och kalla honom Fadher aff hierta och

O HER-

O HERRE förtagh all falsk lärdom/
Medh tinne nådh tu til oss kom/
Hielp oss at troo på Jesum Christ/
Och sökia når honom all wår tröst / Hale.
Tu helghe Eeld hugneligh tröst/
Låt brinna j wår hierta och bröst/
Gudz kärleek til at halla hans Budh/
Hielp dragha wårt korss medh tolamodh/
O HERRE oss medh krafft bereedh/
Och styrck wår hiertas blödigheet/
At wij här manligha strijdha må/
Och så genom dödhen til liffuet gå / Halelu-
ia / Halcluia.

Lucis creator omnium,

O HERRE Gudh som all ting skoop.
Himmel och stiernor medh sitt lop/
Tw stoor lius haffuer tu vpsatt/
Sool til dagh och Måna til natt/
Och dagen är så skapt aff tigh/
At tå skal hwar man bruka sigh/

Men alle the på iorden boo/
Skola om natten haffua roo.
All creatur hwart j sin stick/
Är vpsatt til at prisa tigh/
Och år menniskian skapat så/
At hon all diwr skal föreskå.
Men hwar man må beklagha thet/
At synden år inkommen medh/
Wårt regement haffuer hon krenckt/
Och oss medh sigh j dödhen senckt.
Wij bidie tigh o HERRE mild/
Hwadh brutit år thet giff oss til/
Giff oss tijn nådh o HERRE Gudh/
At wij altijdh halle tijn Budh.
Giff Gudh thet som wij bidie om/
Genom tin Anda och tin Son/
Som år een san Treefaldigheet/
Och regerar j ewigheet/ Amen.

Te Lucis ante terminum.

Efter Gudz skick går thet så til/
At natten nw påkomma wil/
Oss thenne dagh framlidhen är/
Mörckret medh sömpnen kommer här/
Så haffuom nw thet ey fördragh/
At tacka Gudh för thenna dagh/
Som hafft haffuer på oss then acht/
At wij äre än nw widh macht.
Oss ligger ther ock macht vppå/
At wij Gudh bidie medh oss stå/
At dieffuulen som til oss bär haat/
Slår oss ey nedh j thenna natt/
Wij bidie tigh o HERRE kär/
Tu som wär rette Fadher är/
Gör medh oss efter tijn miskund/
Bewara oss i alla stund.
Ähra och prijs skee Fadhrenom/
Theslikes ock så Sonenom/
Them helgha Anda skee ock så/
At ther är ingen ende på.
AMEN.

O Fader wår barmhertigh och godh/
Som oss wille til tigh kalla/
Och stenckia oss medh Christi Blodh/
Som borttagher synder alla/
Låt komma til oss titt helgha ord/
Tin wilie kan thet förklara/
Som skapat haffuer himmel och iord/
Thet må wår ledhare wara.
At wij icke wille fare.
Men alle rope wij nw til tigh/
Oss är ey annat til rådhe/
Ty ingen tagher tijn ord til sigh/
Vthan han får tina nådhe/
O helghe Fadher tenck ther vppå/
At dieffuulen gör oss wånda/
Och wil oss tagha tijn ord ifrå/
Och komma oss sigh til handa/

Ty

Ty sendt oss then helgha Anda.
O Gudh och menniskia Jesu Christi/
Som syndena på tigh ladhe/
Tu weest wel sielff wår stora brist/
Efftter tu ock mandom hadhe/
O Jesu Christ wår brodher kär/
Werdes titt löffte halla/
Hugswalaren lät komma hår/
Som oss lärer sanning alla/
At wij icke ifrå tigh falle.
O tu helghe Ande kom/
Slijt sönder dieffwulens snaro/
Lät Gudz ord få j wårt hiertа rum/
At thet måtte når oss wara/
Så warde wij alle rene giorde/
Och prise wår Gudh medh gamman/
Aff Jesu Christi helligha ord/
Then wij tacke alle samman/
Nw swngandes ther til Amen.

ERRE Gud Fader ſtat oſſ bÿ/
Och låt oſſ icke förderffuas/
Gör oſſ ifrå wåra ſynder frÿ/
At wÿ tütt Rike må erffua/
För then onda oſſ bewara/
At wÿ honom öffuerwinne/
Bådhe nw och j all ſinne/
Hielp til medh nådhe tinne/
Och ſettie all wår lÿt til tigh/
I troomne faſte ſtånda/
Ifrå then onda anda/
Hielp ock vthaff all wånda/
Amen Amen ſkee alteſå/
Wÿ ſiunge Haleluia.

Jeſu Chriſte ſtatt oſſ bÿ etc.
Helghe Ande ſtatt oſſ bÿ etc.

Hriſtus then rette HERREN/
Guds Son j ewigheet/
Aff Fadrenom vprunnen/
Som Scrifften ſäya weet/
Han är then morghon ſtierna/

Som

Som oss kan lysa och werna/
Ifrå alt mörkers qwal.
Han är nw menniskia worden.
I werldzens sidsta tijdh/
Aff rena jungfrw boren/
Til oss hijt kommen nidh/
Dödz fengsle haffuer han brutit/
Oss liffzens dör vpslutet/
Och himmelen öpen giordt/
O Christe giff tina nådhe/
Tin kärleek låt oss få/
At sigh medh rådh och dådhe/
Wårt hierta koffra må/
Och låt oss til tigh lengta/
Rettwijsen efftet trengta/
Och fly fåfengeligheet.
All macht haffuer tin Fadher/
I hender giffuit tigh/
Thes är nw hwar man gladher/
At tu then machten fick/
Ty tu skalt altijdh hielpa/
Ey låta nidher stielpa/

Them som intet förmå.
Hwadh Fadhren haffuer tigh giffuit/
Låt ey borttappas thet/
Men föör til retta liffuet/
Ther tu sielff bliffuer medh/
Låt oss så medh tigh wara/
Altiydh föruthan fahra/
Och glädias j ewigheet.

WAR man må nw wel glädia sigh/
Hår år stoor frögd på ferde/
Ty Gudh år oss nw nådeligh/
Som wore dödhen werde.
Han haffuer allom sagdt thet til/
At han barmhertigh wara wil/
Hwadh står oss nw til trengia.

Jagh vnder dieffwulen fången lågh/
Kunde migh ey sielffuer hielpa/
Mijn synd migh qwalde natt och dagh/
Och wille migh nederstielpa/
Mijn sorg migh til förtwiflan dreff/

Ty

Ty ſynd och dödhen för migh bleff/
Helneteet ſtodh oſſ öpet.
Gudh aff ſinne barmhertigheet/
Sijn öghon til migh wende/
Han kunde ey lijdha mijn vſelheet/
Hielp wille han migh ſenda/
Endoch iagh war aff ſynder full/
War han migh för en Fadher huld/
Och låt ſigh om migh wårda/
Han ſadhe til ſin eenda Son/
Nw år tijdh til förbarma/
Faar nidh vthi thet ſyndaland/
Och löös the fångar arma/
Aff theras ſynd och ſtora nödh/
Frels them iffrå then ewigha dödh/
Och låt them medh tigh leffua.
Sonen ſin Fadher lydigh war/
Kom til migh hår på iorden/
Aff eenne Jungfrw reen och klar/
Är han min brodher worden/
Sin kårleek wille han migh betee/
Och togh iffrå migh heluetes wee/

Thet iagh war plichtigh lijdha,
Han låt vthgiuta sitt dyra Blodh/
Sitt lijff monde han ey spara/
Thet ledh han migh til syndaboot/
Ty må iagh trygger wara/
Han är mitt HERRE och Höffuitzman/
Vthi hans dödh mijn synd förswan/
Så är iagh saligh worden.
Han foor ock vp til Fadren igen/
Ifrå thenna werldz elende/
Ther wil han wara min Mestar alleen/
Och migh sin Anda sända/
Then j mijn nödh skal trösta migh/
Och lära migh at kenna sigh/
Och j all sanning ledha.
Thes ware prijs j ewigheet/
Och loff förvthan enda/
Fadhrens stora barmhertigheet/
Som oss then nådhen sende/
Och nidherslogh j Christi dödh/
Helueret synd och dödzens nödh/
Hoo kan migh nw förderffua.

Gudh

Vdh aff sinne barmhertigheet/
haffuer oss til nådhe taghit/
Och all wår orettferdigheet/
Medh Christi Blodh affwagit/
All wår förtienst är vthelycke/
Wij haffue ingen annor vthflycke/
Til nådhen moste wij falla.
Gudz Lagh woro både heligh och godh/
Doch kunde wij them ey halla/
Wårt kötzliga sinne föll ther emoot/
Ty moste wij i synd falla/
Gudz wrede ther medh öffuer oss kom/
Och oss tilstundadhe en streng dom/
Tå Gudz Budh wordo brutin/
Andan kräffta Gudz helgha Lagh/
Som hiertat moste röra/
Ellies haffuer Gudh intet behagh/
Til hwadh wij tencke eller göre/
Nw är menniskian ey vthan kött/
Och är så ond aff modherlijff född/
At hon moot Andan strijder.
Doch war aff nödenne at Gudz Lagh/

Moste

Moste fulbordat warda/
Om wij wele på wredennes dagh/
Vndwijka domen harda/
Ty är thet oss til en stoor mon/
Gudh sende til oss sin eenda Son/
Och lät honom mandom tagha.
Laghen för oss fulbordadhe han/
Och skilte ther medh Gudz wredhe/
Ther aff frögdas hwar Christen man/
At honom then fromme skeedde/
Til Laghen må nw wara wårt taal/
Tråtz at tu migh fördöma skal/
Christus tigh fulgiordt haffuer.
Når wij nw här til settie wår lijt/
Och intet til oss sielffua/
Så warde wij wåra synder quitt/
Som samwetet plåghar qwälia/
Wij warde ock ther medh frome för Gudh/
Och få een ynnest til hans Budh/
At wij them gerna ådlydhe.
Medh Troonne kommer Gudz Ande godh/
Som oss på nyio födher/

Han

Han werckar j oss itt annat modh/
Och kötzens ondsko dödhar/
Så komma godha gerningar fram/
Thet war ey annat ån synd och skam/
Hwadh wij tilförenna giorde.
Vthan kärleken Troon aldrigh är/
Then henne plåghar prisa/
Så få wij tå wår nästa kär/
At wij honom gott bewise/
Ther medh wärder Guds Lagh vpfylt/
Wij tiene hwar annan oförskylt/
Som Christus oss tient haffuer.
Kärleken söker ingen lön/
Doch wete wij them tilstunda/
Wij settie them vthi Guds skön/
Och twifle ingelunda.
At wij skole them wisseligha få/
Hans fasta löffue wij haffue ther vppå/
Doch aff hans nådh allena.
Så ståår altsammans vthi Guds nådh/
At wij skole saligye bliffua/
Och år vthi hans ewigha rådh/

Hwem

Zwem han thet teckes giffua/
Wij haffue ey annat än ſtröpligheet/
I Gudh är all wår ſaligheet/
Honom ſkee prijs och åhra/
AMEN.

OHERre Gudh tijn helgha ord/
Haffua förgåten leghat/
Och til ſå ſtoort itt ſielamord/
Lenge worden förteghat/
Vp war kommet i ſamma ſtadh/
Menniſkio dicht och lära/
Then Scrifften oſſ förkaſta badh/
Och widh Gudz ord oſſ nära.
Ty ſielen haffuer ey annan ſpijs/
Ther hon ſigh medh kan födha.
Then annan ſöker han är ey wijs/
Han wil ſigh ſåfengdt mödha/
Wår Meſtare Chriſtus thet ock ſå/
Een ſåfeng Gudz kallar/
Then ſielenne intet hielpa må/
Om hon ſigh ther widh haller.
Then planterning vpryckias ſkal/

Som

Som Gudh ey haffuer stickat/
Hon får vthan twiffuel sitt fall/
Til thet år hon alt plichtat/
Gudz ord beskå j ewigh tijdh/
Såker man ther på bygger/
Och boor ther medh j godhom fridh/
För regn och storme trygger.
Men tackom Gudh som oss wel bör/
För stora nåder sina/
Som han nw medh oss alla gör/
Och dagheliga låter skina/
Hans helgha ord j liwset igen/
See wij medh alffuar komma/
Menniskiors dicht lidher stoort meen/
Som lenge stodh j bloma.
Låter oss för ty j liwset gå/
At wij må liffuet finna/
Om Gudh tagher oss thet ifrå/
Kunne wij tijt ey hinna/
I mörkret wandrar man ey rett/
Man stöter sigh snart illa/
Han trådher hån mong owiss fiåt/

Och går om wåghen willa.
Så är thet wel stoor klaghan werdt|
Och år een högeligh quidha|
Åt man haffuer mörkret kärt|
Och må ey liwset lijdha|
Men HERRE tu som liwset åst|
Yplys wår mörka sinne|
Mörkret fördriffua kant tu båst|
Som ligger j hiertat inne.
Jagh år wiss om himmel och iord|
Åt the jw sin koos fara|
Likwel moste aldrigh Gudz ord|
Förgåtz och ogilt wara|
Widh them iagh migh wil halla wist|
Och låta migh ey förskreckia|
Ehwadh ondt aff sijn argha list|
Migh fienden kan vpweckia.
Når iagh nw j itt sådant modh|
Warder aff werlden taghen|
Then dödh år migh för wisso godh|
Saligh år migh then daghen|
Thes tackar iagh nun Fader blijdh|
Sut löffte han wel haller|

Han

Han seer til migh j allan tijdh/
Ehwadh på färde faller.
Så bedher iagh tigh Fadher min/
Som migh j all nödh stercker/
Tu giff tin Anda j hiertat in/
När thet fast swidher och wercker/
Och iagh moste aff thenna ödh/
Ther ingen slipper medh liffue/
At iagh tå måtte gladher dödh/
Och sedhan medh tigh bliffua.

En Loffsong om Gudz ordh / bewi/
sat vthu then helgha Scrifft genom exem/
pel / at then sigh ther på förlåter/
warder aff Gudhi wel be/
* warat. *

Rögder idher j thenna tijdh/
J som Christum bekennen/
At han haffuer j werldēne wijdt/
Werdas sijn ord vthsenda/
Som nw förkunnas rikeligh/
För onda och för froma/
Gudz ord bliffuer ewinnerligh/
Och hans wilia fulkompnar.
Adam för olydnona skul/
Hadhe förtappat wordet/
Men Gudh som är aff nådhen ful/
Honom itt löffte giorde/
Ther han sigh fast förlåt vppå/
Och twifladhe ingalunda/
Ty Gudz ord j sanning bestå/
För gambla och för vnga.
Noe en Gudhfruchtigh man/
Wardt ock icke förlorat/
Ty på Gudz ord förtröste han/
Thet honom war tilfworet/
At werlden skulle ey meer förgåtz/
J någhon watuplåghe.
Ty Gudz ord j sanheet bestå/

För höghа och för lågha.
Abram troodde Gudz ord fast wel/
Och ey på hiertat ladhe/
At thet doch föll emoot hans skåål/
Hwadh Gudh til honom sadhe/
Hwadh han haffuer beslutet medh sigh/
Thet gör han fult medh allo.
Gudz ord är sant ewinnerligh/
Ehwadh ther moot kan falla.
Lot wardt icke förderffuat tå/
Når Gudh Sodom förgiorde/
Gudz Englar honom togho ther ifrå/
Frelste/ ty han them troodde/
Gudh sina wål bewara kan/
Ja mitt j dödzens fahra.
Ty hans Ord åre fäst och sann/
Sål är then them bewarar.
Dauid en Konung och Prophet/
Mechtigh j werck och ordom.
Gudz löffte ther han höt sigh widh/
Wardt j sin tijdh fulbordat/
Vthaff hans sädh som loffuat war/

Födes then rette Smoorde/
Ty Gudz Ord bliffuer fant och faft/
I himmel och på iorden.
Aff Maria een jungfru fkåår/
Wardt födder hår til werlden/
Then aff Gudz Anda aflat år/
Jefus Chriftus wår HERRE/
Propheter och then helgha Scrifft/
Alt in på honom lenda.
Gudz Ord år trofaft fant och wiift/
Nw och förnthan enda.
Han haffuer oss j fin mandom/
Medh Gudh Fadher förlikat/
Förkunnat oss en rett lårdom/
All ting j rett lagh fkickat.
Ther aff år all wår faligheet/
At wij troo ther til fettie/
Vthan Gudz ord år fåfengheet/
Förfölielfe och flettia.
Oss lårer hela Scrifften få/
Och Gudz exempel alla/
At hoo then faligheet wil få/
Skal figh til Chriftum halla/

Och

Och sijn förtienst niderslå all slett/
Ty gott kan han ey skaffa/
När Gudh ther om sägher sin rett/
Warder han platt förtappat.
Medh trona warde wij för Gudh/
Rettferdighe och frome/
Och sedhan all hans kärleeks Budh/
På wår nästa fulkompne/
Thesse tw stycke äre itt beslwt/
Aff all lagh och Propheter/
Hoo annorledis dyrckar Gudh/
Fåfengdt han tå arbetar.
Men then hopen är starck och stoor/
Som här emoot nw falla/
The beskriya fast Gudz ord/
Och ketterij thet kalla/
Sigh sielffuom til ewigt förderff/
Thet kan them intet båta/
Ty Gudz ord skaffar doch sitt werff/
Ehwadh the lee eller gråta.
Dieffwulen som werldennes förste är/
Opwecker sina förstar/

Som medh sina liſter macht och hår/
Sigh emoot Gudz ord ruſtar/
Men Gudh j högden leer ther åt
Huru the j werldenne bulra/
Hans Ord wel fram j liwſet går/
För Leyon / Biörnar och Vlffuar.
Men war til fridz godh Chriſten man/
Och låt tigh ey förſkreckia/
Gudh ſina wel hielpa kan/
Ehwadh til them kan reckia/
Ty Gudz ord ther tu haller tigh widh/
Är ſtarckare än the alle/
Och giffuer tigh förwiſt then fridh/
Then Gudh tigh til haffuer kallat.
Ther ligger oſſ ſtoor macht vppå/
At wij Gudh troligha bidie/
At han wille faſt medh oſſ ſtå/
Sijn hielp ey från oſſ ſkilia.
Han haffuer vthloffuat för wiſt/
Allom them biſſtånd göra/
Som halla sigh til Jeſum Chriſt/
Honom ſkee prijs och åhra.
AMEN.

Hwars

Hwarföre nw så illa tilgår allestädz j werldenne / een Wijsa.

Ingen effter Gudz Rike står/
Hans Ord man allestädz försmår/
Annammar thet ock nägher försan/
Roos och fordeel tå söker han.
Man pryder sigh vthan medh fagert skeen/
Endoch Gudh seer til hiertat alleen.
Hwar gör nw effter sitt eghit behagh/
Och achtar ey Gudh ey menniskio lagh.
Then mening är man allment vthi/
At all ting skola nw wara frij/
Til eghen nytto see alle fleste/
Men ingen til thet menigha bästa.
Man är allenast nw vth om/
Wellust / präål och rikedom/
Litet är ock then frome wörd/
Then rike warder ährat och hörd/
Godz / gunst / wener / så är nw sätt/
Hoo sådant haffuer / han haffuer ock rett.
Een godh saak nw alzintet geller/

Ehrligheet / konſt / och dygd ey heller/
Sanningen ingen lidh. må/
Rettwiſan moſte til baka ſtå/
Wil någhor giffua itt troghet rådh/
Man gör ey annat än leer ther åt.
Then håldz för wijs och en lård man/
Som ſina kåpo wel wenda kan/
En liſmare ſtoort lofford båår/
Then ſanningen ſägher / är ingom kår/
Ty går thet nw ſå illa til/
I werldenne / höre man hwart han wil.

Summa.

Twar wij leffde ſom oſſ borde/
Offuert Gudh wår willia giorde.
Men effter thet nw icke ſkeer/
Görs wår wilie ey heller mehr.

Emoot dieffwulens och alla fienders anfechtningar.

Waka

Waka vp / waka vp j Gudz nampn/
Tu werdigha Christenheet.
Och tacka tin kära Brudgumma/
För thenna nådheligh tijdh/
J hwilkom han tigh sitt ord/
Hafwer nw låtit få igen/
Ther medh han wil offrelsa/
Så monga som thet elska/
Thet klingar j all land.
Men dieffwulen werldennes Förste/
Som lögnennes fadher är/
Han wil thet gerna förstöra/
Medh sweck han förbiudher,
At ingen skal Gudz ord tala/
Widh ban / widh godz och lijff/
Han låter monga fördriffua/
Förbrenna och afliffua/
Thet hielper honom doch intet.
Medh tenderna the fast skåra/
Satan och hans partij/
Ther medh the wilia förfåra/
Tigh werdigha Christenheet/

Doch

Doch bliff tu fast widh Gudz ord/
Ty han förier för tigh/
Han sägher / Hoo tigh någhon orett gör/
Hans ögnasteen han ther medh rörer/
Tijn hielp är han wisseligh.
See huru Gudh the Judar/
Halp vthu Egypti land/
Och j thet Rödahaffuet/
Konung Pharao fördrenckte han.
Jericho moste ock falla/
När Gudz folck ther före kom/
Aff the Trummeters skalle/
Altså hielper Gudh them alla/
Som settia sijn troo til honom.
Och the Midianiter/
Giorde Gudz folck platz och mödho/
Så ock the Amalechiter/
Man klaghadhe Gudh sijn nödh/
Then them strax nådheligha/
Reddade genom Gedeon/
Then tijdh Gudz folck trummetade/
En Hedning then andra dödhadhe/
Try hundrat tusend mån/

Tenck

Tenck huru tÿdt Gudh beſkermadhe/
Fôr Saul Konung Dauid/
Then han hadhe dräpit ſå gerna/
Gudh bewaradhe honom medh flÿt/
Fôr hans ſon then ſkôna/
Som kalladhes Abſalom/
Han wille hans lÿff bortnimma/
Dauid moſte riket rymma/
Men doch ther igen kom/
Merck hurulund Gudh halp ſtrÿdha/
Emoot Jerobeam/
I Konung Abia tÿdha/
Then kringhwerfft hadhe han/
At han kunde icke vndkomma/
Men folcket ropte til Gudh/
Ty flydde the fiender medh ſkamme/
Gudz folck ſloghe them tilſamman/
Femhundrade tuſend dôdh.
Theſſlikes halp Gudh at kempa/
Aſſa then Konung bold/
Tå Serah wille fôrderffua/
Gudz folck medh macht och wold/

Gudh

Gudh monde the tå påkalla/
Rett aff hiertans grund/
Ty moste the blåmån falla/
Tusende tusend wore the alle/
Som bleffuo j samma stund.
See huru Gudh beskermade/
Then Konung Hiskiam/
Hwilken fast hotat hadhe/
Sanherib widh nampn/
Then sin håår stålt hade / emoot Jerusalem/
Ther aff Gudz Engel felte/
Såsom en rett krijgshielte/
Hundradhe ottatiyo tusend och fem.
Hör ock huru Gudh låt strijdha/
För Konung Josaphat/
Then tijdh honom wille fördriffua/
Amons och Moabs macht/
Gudz folck hadhe sorgh och klagho/
Til Gudh satte the sijn tröst/
Thet monde Gudh så lagha/
At hwar togh annan aff dagha/
Och Gudz folck wardt förlöst.
Så merck nw j alla tijdha/

Huru

Huru Gudh sina fiender slår/
Som emoot hans folck wilia strijdha/
Altijdh thet ån nw så går/
Han kan tigh wel beskerma/
Tijn håår åre all tald/
Låt tu man dieffuulen swerma/
Bliff tu widh hans ord gerna/
Altijdh så åstu vthwald.

WElsignat wari Jesu Nampn/
Och prisat vthan enda/
Ty thet år then vthkorat hampn/
Ther wij må fast til lånda/
Han oss thet sielffuer kende/
Och giorde oss Gudz barn medh sigh/
Som på hans Nampn troo stadheligh/
Och födoms aff Gudz Anda.
All knå the åro böyeligh/
I himmelen och på iorden/
Heluetes kraffter giffua sigh/
Hwar Jesus nemder warder/

Ey år thet nampn på iorden/
Aff hwilket wij få någhot gagn/
Til sielen/ vthan Jesu Nampn/
Och aff hans helgha Ordom.
Oss rådher Scrifften margefåll/
At wij thet Nampnet åhre/
Ty wij medh thes krafft och wold/
All diessuulskap förfäre/
Och the som dödhe åre/
I Jesu nampn tå få the lyff/
The siwke få sijn helsos tijdh/
Ehwadh kranckdom the bära.
Gudh haffuer loffuat saligheet
Them som hans Nampn påkalla/
Medh troofast hiertans stadigheet/
Når han wil domen halla/
Stoor fahre år medh oss alla/
Når sielen skal för domen gå/
Hwar lön för sina gerningar få/
Ther må stoor reffst at falla.
Hår haffue wij til sielagagn/
I thenna siungande wijso/
Huru oss tilbör Jesu Nampn/

Altijdh

AF Adams fall är platt förderffuat/
Menniskligh natur och sinne/
Och syndennes förgifft vppå oss ärffd/
Som hwar medh sigh må finna/
Doch är wår tröst / at oss haffuer löst/
Christus ifrå then skadha/
Then j Adam / oss alla på kom/
Gudz wredhe han på sigh ladhe.
Ormens list Euam besweck /
At hon är platt affallen/
Jfrå rettwijsen och Gudz kärleek/
Ther medh han på oss alla/
Kom ewigh dödh / ty war aff nödh/
At Gudh oss skulle giffua/
Sin kära Son / nådennes Thron/
Jthen wij måtte lessua.
Såsom oss nw then gamble Adam/
Medh syndenne haffuer förderffuat/
Så haffuer Christus wår Frelserman/
Gudz wenskap oss förwerffuat/

Och såsom Adam medh sitt fall/
Haffuer oss vnder dödhen kommet/
Så haffuer Jesus Christus oss all/
Medh sin dödh ther vthnommet.
Medhan Gudh oss nw sin Son haffuer skenckt/
Tå wij hans fiender wore/
Som bleff för oss på korset hengd/
Och sedhan til himbla faren/
Ther medh han oss frå dödzens platz/
Haffuer löst/ om wij troo stådhes/
På honom allena/ Gudz Lamb thet rena/
Hoo wil tå dödhen rådhas.
Han är wägen/ Dören och liwset/
Sanningen och så liffuet/
Gudz Faders rådh och ewigha Ord/
Then han oss haffuer giffuit/
Ther vppå/ wij oss altijdh/
Mågha dristeligh förlåta/
Ingen kan oss vthaff hans handh/
Medh macht eller welde tagha.
Then menniskia ifrå Gudh fierran är/
Ifrå saligheet och åhro.

Som

Som tröst når några menniskio söker/
Förlåtandes Gudh wår HERRA/
Ty hoo sigh någhor annor tröst/
I nödhenne föresetter/
Än Christum som oss haffuer löst/
Honom dieffuulen snart förskrecker.
Men then som stadigt på Gudh troor/
Han bliffuer vthan all fahra/
Ty han på eenne klippo boor/
Fast mone hans grund at wara/
Tijdha mootgång / kan han och twång/
Doch skal han aldrigh falla/
Han haffuer sijn tröst til Jesum Christ/
Som oss wil hielpa alla.
Så bedher iagh aff hiertans grund/
Tu ey ifrå migh tagher/
Tijn helgha Ord vthaff min mun/
At mijn synd migh ey skadhar/
Som j migh boor / iagh thet wel troor/
Thet kan ey annars wara/
At hoo til migh kan giffua sigh/
Han bliffuer vthan fahra.

Titt Ord migh för mina fötter är/
Een brinnande Lucerna/
Hoo thet kan haffua j hiertat kärt/
Then retta morgonstierna/
Medh all klarheet bewisar sigh/
The ädela Gudz gåffua/
Gudz helghe And regerar them/
Som hopp til honom haffua.

OHERRE Gudh j himmelrik/
Hwadh tu äst mild och miskundes-
ligh/
Öffuer migh och andra slika/
Tu skop himmel och tu skop iord/
Och mannen til tin lika.
Först tå skapte tu Adam/
I Paradijs satte tu han/
Och fick honom thet til gömma/
Och gaff honom wold öffuer marken all/
Sigh bådhe til glädhe och froma.
Sedhan öffuer all Creatur/
Som Gudh hade skapt både reen och pwr/

Adams

Adam skulle them nempna/
Vnder himmel och iord/ j watn och flodh/
Alt mannenom til gagna.
Strax ther efter bleff vppenbart/
Barmhertigheet som aff tigh går/
Tå tu sadhe widh tigh allena/
At bliffua alleen/ år mannen til meen/
Then sorgh wele wij förmena.
Aff samma Adam een quinna vpran/
Then giorde Gudh medh sinne hand/
Thet kan och wel betyghas/
The stodho nakne/ och kunde ey sakne/
Ey heller wiste the blygas.
The prisadhe Gudh aff all sijn macht/
Alt för then deel han hadhe them skapt/
Och leff de medh mykin gamman/
Ty theras borg/ war vthan sorgh/
Och tw ena leff de samman.
Ormen kleff sigh vp j green/
Hans falska list hon war ey seen/
Euam til sigh at kalla/
Aff wijsdoms trådh/ togh han åplet/

Bliff wijs Eua / och åt medh allo.
Hon swaradhe så / iagh thet ey mål/
Ty HERREN Gudh förbödh migh så/
Hans budh tå moste iagh höra/
Om iagh annars gör / och han thet spör/
I dödhen wil han migh föra.
O Eua Eua quinna godh/
Tu skalt ey dödh wilt tu migh troo/
Then stund bliffuer tu ey werre/
Ondt gott och så / tu weta får/
Som Gudh bliffuer tu en herre.
Then saligha quinna hon tenckte wel
At wijsdom få mz sådana art/ Csnar/
Som ormen monde henne loffua/
Ty åplet hon nam / aff ormens hand/
Och meente rådh skulle dogha.
Sedhan hon hastcligha bortgick/
Aeplet hon Adam sinom manne sick/
Kungiorde thet ormen sadhe/
Adam förslogh / wr sinom hogh/
Thet Budh Gudh honom sadhe/
Then wijsdom ladhe han på grund/
Och åt thet åplet j samma stud/

Fördöd

Fördömelse kom honom j sinne/
Thet han gick baar / bleff han strax wahr/
Rådh kunde han ey finna.
The bruto quistar aff fikone trå/
Och skylte ther mz sijn bara knå/
Och blygdes ther the såto/
Mitt j then lund / på samma stund/
Så iemmerligha the ther gråte.
På samma dagh och samma tijdh/
Alzmechtigh Gudh han kom ther nidh/
Adam monde han ropa/
Han satt och tegh / i sorgh och wee/
Ey thorde han heller löpa.
O salighe Adam hwij åstu så naken/
Hwem haffuer tijn klådher ifrå tigh tagit/
Eller hwij sörier tu så swåra/
Ty iagh hörde tijn röst / och kende mijn
Och naken monde iagh wara/ (brist/
Tå sadhe Gudh / tu arme man/
Hoo lärde tigh at weta skam/
Wijsdoms trådh thet wist giorde/
Tu bröt mitt Budh / sadhe HERREN
Gudh/

Hoo wulte tu wåghat thordet:
Han swarade så medh gråtande röst/
Then samma quinna tu gaff migh först/
Gudh ock så quinnon åtsporde/
Medh ormens rådh / och migh til hådh/
Jagh migh then wåndan giorde.
Gudh bannade ormen j första ban/
Tigh skal hata bådhe quinna och man/
På titt bröst skalt tu kråka/
I iordennes trång / skal wara tin gång/
Och iorden skalt tu åta.
Aff quinnonnes Sådh til domedagh/
Skalt tu haffua haat och owenskap/
Thet skeer och för werldennes enda/
Medh sinne Sådh / skal hon fulwel/
Titt hoffuud sönder sprengia.
Gudh bannadhe Euam j andra stund/
Och tu skalt födha så margeiund/
Medh sorgh och mykin swedha/
Under manzens macht / för sådana acht/
Tu wille mitt Budh ey lydha.
Gudh bannadhe Adam j tridie sin/
Ty tu sätte ey HERRAN tin/

Men

Men mera tijns quinnos ordom/
Genom titt werck / tu achta och merck/
Förbannat ware iorden.
I all then stund tu leffua må/
Skal tu aff iorden tistel få/
I tin swett skalt tu tigh födha/
Tijn hustru och barn / medh sorg och harm/
Til thes i bliffuen dödhe.
Så dreff han them aff Paradijs/
Från all then glädhe och mykin prijs/
Som Gudh them förra iette/
Thet hierta må brista / som thet wiste/
Hwadh glädhi Adam slepte/
Så satte Gudh itt brinnande swerd/
Offuer wägen mitt för wijsdoms tråd/
Förmenandes oss tijt komma/
På domedagh / Gudh wil sijn lagh/
Medh swerdet öffuer oss döma.
Ty bidiom Gudh aff hiertans twång/
At han oss giffuer sin helghe And/
Wij måtte thet swerdet vndwika/
För Christi nödh / och hårda dödh/
Besittia himmelrike.

Thet

Thet giff oss Christe o HERRE kär/
Som sitter nw tin Fadher när/
Wij bidie thet allesamman/
Som settiom wår lijt / at komma thit/
Gudh giffue thet wisserligh / Amen.

Item en annar.

Ach wij syndare arme/
Wår misgerning stoor/
I hwilka wij åre faldne/
Och j wårt hierta boor/
Haffuer kommet oss alla/
Ythi een sådana nödh/
At oss ey annat stodh före/
Än en ewigh dödh / Kyrie eleison.
Iffrå dödhen oss hielpa/
Kunde ingen gerning godh /
Ty fienden monde oss stielpa/
Förswaga alt wårt modh/
Skulle wij bliffwit frelste/
Så kunde ey annars skee/
Än at Guds Son moste/
Lijdha dödzens wee / Kyrie. Fadhe

Hädhe ey Christus kommet/ A.
Här på iorden nidh/
Och sielffuer mandom tagit/
Och lidhit dödhen medh/
Och så wår synd affplanat/
Genom sijn pino stoor/
Hadhe ingom wordet skonat/
Som j werldenne boor / Kyrie eleison/
Sådana welgerning/
Och Faderligh godheet/
Haffuer oss Gudh bewijsat/
Och aff sijn nådh beteedt/
J Christo wårom HERRA/
Som tolde för oss dödh/
Han wil alt ondt affweria/
Och hielpa oss aff nödh / Kyrie eleison.
Här medh skole wij oss trösta/
Bådhe natt och dagh/
At wij ey förtwifle/
För Gudz strenga lagh/
Ty wij äre frelste/
Jfrå all farligheet/

Genom

Genom Christum wår HERRA/
Welsignat j ewigheet / Kyrie eleison.
Therföre wille wij loffua/
Och tacka j allthand/
Gudh Fadher och hans eenda Son/
Och så then helgha And/
Och bidia at han wille/
Oss hielpa j dödzens stund/
Och giffua een ewigh glädie/
Genom sijn stora miskund. Kyrie eleison.
Christe eleison. Kyrie eleison.

Vnder the noter Magh ich vngluck nicht widersthan.

O Gudh fölån migh tina nådh/
Giff hielp och rådh/
Ellies moste iagh förtwifla/
Ty fienderna ställa sigh rundt om
Vthi en ring/ Ckring/
Och wilia migh frå tigh driffua/
Werlden hatar migh / så bitterligh/
Mitt eghit kött / j synden födt/

O HER

O HERRE thet må iagh qwidha/
Min förste fiende är diefwulen wist/
Medh argha list/
Driffuer han sijn skalcka stycke/
Och gör sijn saak bådhe klar och reen/
Medh fergat sken/
At werlden får ther til tycke/
Medh morgahanda ting/ går han om-
Befliter sigh/ margfaldeligh/ (kring/
At han migh j snaron må lyckia.
För then mördaren migh beskerm och
O HERRE kär/ (wär/
Gör reent mitt hierta och sinne/
Hwar tu hwset icke bygger vp/
Tå är wårt hopp/
Om intet/ thet få wij finna/
Thet är ock wist/ o HERRE Christ/
Hwar tu icke är/ oss allom når/
Stoor nödh wij moste förnimma.
O HERRE werdes migh bijstå/
Alt hår ifrå/
Jn til min ytterste enda/

Så

Så wil iagh frij ther wågha vppå/
Alt thet iagh förmå/
Wiltu migh tin Anda sända/
Så troor iagh wist / o HERRE Christ/
Hwarken kött eller werld / eller dieffuuls
Skola migh ifrå tigh wenda. Cflerd/
Om hela werldzens och dieffuulens macht/
Medh theras krafft/
Wilia bruka sijn argha list och kynne/
Så är doch hoos tigh hielp och tröst/
Som oss haffuer löst/
O HERRE tu kant them öfuerwinna/
Doch wil iagh gerna gå/ på retta wågen stå/
Skötа ingen man / ware hoo han kan/
När Christum låter iagh migh finna.
Thet kommer then dagh och är hardt
Then ångest bär/ Cnär/
Allom som sigh låta först reckia/
Och icke haffua troodt förwist/
På tigh HERRE Christ/
Theras skalkheet skalt tu vpteckia/
Och straffa så /bådhe stora och små/
Til ewigh tijdh / o HERRE blijdh/
Tu werdes migh til liffuet vpweckia. En

En Christeligh Psalm.

Iagh ropar til tigh o HERRE Christ/
Jagh bedher tu hör mijn klage/
Giff migh thn̄ retta troo förwist/
At iagh tigh ey försaker/
Jagh setter all mijn lijt til tigh/
Och til tijn stora nådhe / J allan wådha/
Styrck migh j tijn sanheet/
Och altijdh wål bewara.

Jagh bedher ån meer o HERre Gudh/
Tu kant migh thet wel giffua/
At iagh icke bliffuer til spott/
Som mine fiender driffua/
Ty giff tu migh itt stadigt hopp/
At iagh kan toligh wara / J allan fahra/
J alzkōns sorgh och nödh/
Som migh kan wederfaras.

Förlån migh thet aff hiertans grund/
Jagh kunde min fiende tilgiffua/
Och elska honom j alla stund/

Och j tin fridh så bliffua/
At iagh måtte wara tigh så lijk/
Och elska mina owener/ och bekenna/
Tigh Fadher j himmelrijk/
Nw och föruthan enda.
Låt ingen mootgång / lust eller nödh/
Så stoor migh komma til handa/
Hwadh heller iagh skal leffua eller döö/
At the migh frå tigh wenda/
Låt ingen ting wara migh så kåår/
Som migh skal frå tigh dragha / J alla mi-
na dagha/
O^e^ffuer alt thet j werlden år/
Skalt tu migh ena behagha.
Jagh står hår j een andeligh strijdh/
Dieffuulen gör migh stoor wånda/
Och gör ther til sijn största flijt/
At komma migh sigh til handa/
Ty hielp och styrck wår skröpligheet/
Ellies moste iagh falla / Nw medh allo/
Men tu åst troo som Scrifften sågher/
Ty mone tu migh hugswale.

O men-

O Menniſkia wilt tu betenckia/
Mijn pino och bittra dödh/
Jagh wil tigh igen ſkenckia/
Och lijdha för tigh dödh/
Til migh ſkalt tu tigh hålla/
Jagh haffuer all ting j wålde/
Jagh är then tigh haffuer frelſt.
Jagh haffuer tigh icke betalat/
Medh penningar ſilff eller guld/
Men tigh ifrå dieffuulen halat/
Ty tigh war iagh ſå huld/
Hwij åſtu nw ſå blinder/
At tu tin Gudh ey kenner/
Tu ſielffuer förderffuar tigh.
Tu åtråår werldzens åhro/
Til henne ſetter tu tijn lijt/
Ther tu mitt Budh ſkulle låra/
Ther om haffuer tu ingen flijt/
Werlden ſom tigh mon dåra/
Then haffuer tu kär ſå ſwåra/
Men migh haffuer tu förglömt.

See Lilionar vthi tina Engier/
Huru herligha the ther stå/
The betala icke medh penningar/
Then herligheet som the få/
Salomon medh alt thet han hadhe/
War icke lyckt eno bladhe/
Som samma Lilior bäre.
See diworen på iordenne kräka/
Huru Gudh förförier them/
See ock hwadh foglanar äta/
The haffua sijn födho och heem/
Korpunganar vthi theras bodhe/
The haffua sijn daghligha födho/
Gudh låter ingen swelta ihål.
Hwem rikedomar meer än migh elskar/
Och mina nådh och miskund/
Hans rikedom skal bliffua förwanskat/
Och göra honom ewigt leedt/
Then man som icke wil swika/
Skal finnas j himmelrike/
J een ewigh säligheet.
Loff prijs hedher och ähre/
Skee Gudh j Ewigheet/

För

För sijn Gudhdomligh Läre/
Som han haffuer oss beteedt/
Han giffue at wij kunde/
Hans Guddoms Ord begrunde/
Och settia wår troo ther til / Amen.

Gaude visceribus.

GLådh tigh tu helga Christenheet/
Aff Gudz stora krafft / miskund
och godheet/
At then som ewigh år/
Vthwalde een Jungfrw skåår/
Aff henne låt sigh födhas hår.
Gudh sende sitt budh Gabriel/
Och helsadhe Mariam heel och såll/
Och låt henne förstå/
At hon stoor nådh skulle få/
Och Gudz Sons modher warda tå.
Thet wercket Gudh wål göra kan/
At een Jungfru födher barn vthan man/
Som han haffuer hår giordt/

Thetta ärendet är stoort/
Ingen haffuer thet förra spoordt.
Oss til godho är thetta skeedt/
Och Gudh haffuer ther mz sijn nådh beteedt/
Han lät födhas then man/
Som allom wål hielpa kan/
Then nådh werlden når Gudhi fan.
O Maria thet är tigh wist/
Stoor ähra at tu födde Jesum Christ/
I then bord åst tu een/
Som födde Son vthan meen/
Och bleff ån tå een jungfrw reen.
Såll åstu wist o Jungfrw klar/
At tu Gabriels budskap lydigh war/
Tu gaff tigh Gudh j skön/
Wel gick tigh thes fan tu rön/
Och haffuer fåt når Gudhi lön.
Giff oss then nådh o HERre blijdh/
At oss bliffuer fruchtsam thenna högtijdh/
At här må hwar medh sigh/
För tijn mildheet tacka tigh/
Medh Maria ewinnerligh.

Christe

Christe Redemptor omnium.

IEsu som år wår Frelsare/
Tu åst wår rette Midlare/
Gör nw medh oss j thetta sin/
Som tu giorde medh helgon tijn/
Alt mankön här förderffuat war/
Men werldzens synd tu på tigh bar/
Them Gudh hadhe ther til vthwaldt/
Wordo ibland tijn helgon tald.
Offuer alla gick här een soott/
Som ingen kunde rådha boot/
Men tu frelste frå ewigh dödh/
Tina wener medh Blodh så ródh.
Som för år skeedt så gör tu ån/
Vthaff syndarom helgha mån/
Them som liggia j dödzens diwp/
Förer tu til tin Fadher vp.
Wij som här ån på iorden gå/
Tijn helghon wij nw tenckie på/
Huru the åre alle frij/
Frå then iemmer wij åre j.

Lår

Lår oss nw Gudh them achta så/
At wij må samma nådher få/
Som the fingo ewinnerligh/
Och bliffua så altijdh medh tigh.
Giff Gudh thet som wij bidie om/
Genom tin Anda och tin Son/
Som år een san Trefaldigheet/
Och regerar j ewigheet.

Exultet cœlum laudibus.

SJgh frögde nw himmel och iord/
Aff Gudz miskund och helga ord/
Som han vthsende oss til tröst/
Genom sina Apostlars röst.
Tå Christus hadhe alt beskelt/
Thet som Fadhren hadhe befelt/
Sende han vth j werlden wijdt/
Sina Apostlar hijt och tijt.
Han befalte them såya så/
At the ther skola nådher få/
Och heluetet vndwika wist/
The skola troo på Jesum Christ.

Thet

Thet budskap wijdt om werlden gick/
Hwar man Gudz wilia weta fick/
Och föllo ther til medh itt sin/
Alle the som Gudh gaff thet in.
Ther som Gudz ord predicat wardt/
Ehuru hiertat thet war hardt/
Når Gudz Ande följde och medh/
Hiertat til Gudh omwende thet.
Thesse budhen syntes fast ring/
Bedreffuo dooch vnderligh ting/
Och medh theras eenfalligheet/
Slogho the nidh werldzligh wijsheet.
Land och städher the wende om/
Frå wrongheet til san kennedom/
Ty giffs them prijs på iorderijk/
Och ewigh lön j himmelrijk/
Giff oss o Gudh tijn helgha nådh/
At wij må följa theres rådh/
Och alle medh them prisa tigh/
Och leffua så ewinnerligh/ Amen.

Agnus Dei.

O Rene Gudz Lamb oskyldigt/
på korset för oss slachtat/
Alltijdh befunnen toligh/
Ehuru tu wast förachtat/
Wåra synder haffuer tu draghit/
Döden och helvetet nedher slagit/
Förbarma tigh öffuer oss o Jesu.
Giff oss en ewigh fridh o Jesu.

Da pacem Domine.

FOrlåna oss Gudh så nådheligh/
Fridh j wåra daghar/
Ty ingen är på iorderik/
Ther ofridh kan förtagha/
Uthan tu allena.
Bewara oss för mord och brand/
Nw och alla tijdha.
Beskerma bådhe folck och land/
För them som på oss strijdha/
Och wilia reent förderffua.

Ther

Thet folck som gerna krÿgha wil/
Och ey medh speckt kan leffua/
Låt förskingras o HERRE mild.
Och werdighas fredhen giffua/
Oss som honom elska.

Förlåt wår synd o HERRE kär/
Låt oss tÿn budord hålla/
Ey får then fredh som onder är/
Thet mon hans synder wålla/
Ty tu elskar the froma.

Giff allom Landzherrom tÿn nådh/
O Fredzens Konung dyre/
At the medh lycko och godh rådh/
Så Land och Rÿke styre/
At the i fredh må bliffua.

Tigh ware prÿs ewinnerligh/
För thenna gåffuo och andra/
Aff allom them som elska tigh/
Och i tÿn budord wandra/
Alzmechtigh Gudh och HErre/

A M E N.

Morgen och Affton bön.

TIgh HERRe mild iagh tacka wil/
För all godheet / migh år beteedd /
Besynnerligh/ tu haffuer migh /
I natt (dag) bijstånd/ giordt mz tyn hand.
Och bedher ån/tyn hielp förlån/
I thenna dagh (natt) moot min owen.
Bewara wel/ bådhe lijff och siel/
Godz /hws och heem / för allom them/
Som gerna see / och ther åt lee/
At migh misgår / Tin Engel klar/
Ware migh når/ o HERRE kår/
At iagh altijdh flyr ond begår.
Jagh bedher ock/ aff all min hogh/
Tu war migh huld/ för Christi skuld/
Och giff migh til / o HERRE mild/
Vthi hwadh deel/ medh migh år fehl/
Thet år migh leedt/ som tu wel weet /
Alt hwadh som emoot tigh år skeedt.

Een Tacksäyelse efter måltydh.

O Gudh tyn godheet tacke wy/
Genom Christum wår HERRa.
För tina welgerning rund oc blyd/
Medh hwilka tu wilt bewara.
Alt thet som lyff och leffnat haar/
Aff tigh syn födho och nödtorfft får/
Tigh skee loff prys och åhre.
Såsom tu haffuer nu spisat wårt lyff/
Medh thenne lekameligh födho/
Så spisa wår siel medh tyn Ord altydh
At hon ey swelter til dödhe/
Titt Ord henne mätta kan/
Och föra til wårt fädernes land/
Wår högsta tröst och glädhe.
Tu giff oss alla j thenna stund/
Som här försambladhe åre/
At elska hwar annan aff hiertans grund/
Som Christus monde oss lära/
Bewara oss frå wår fiende gram/
Från alzköns wädha laster och skam/

Werdes

Werdes wår beskermare bliffua.
Loff prijs och tack j alla stund/
Skal tigh Gudh Fadher wara/
Som oss haffuer löst aff syndzens band/
Giff oss tijn Ord rett lära/
Wij troo på tin eenda Son Jesum Christ/
At wij tijn barn äre och arffuingar wist/
Tigh til ewinnerligh åhre.

Itt Minne j Brudhahws.

Gudh som all ting skapadhe /
Sigh til loff och prijs /
Skop han/man och qwinno/
Och satte j Paradijs/
Bödh them bliffua samman /
Såsom itt kött och blodh/
Haffua Gudh för öghon/
Och leffua j kärleek godh/
Gudhi ware loff.
Gudh som sådhe mannenom/
Ey gott wara alleen /
Han giorde honom ena hielp/

Vchaff

Vthaff hans sidhobeen/
Och gaff them så welsignelse/
Medh thenna orden/
Wexer til föröker idher/
Och vpfyller iorden/
Gudhi ware loff.

Ty skal mannen öffuergiffua/
Fadher och modher/
Och når sinne hustru bliffua/
Then Gudh honom tilfoghar/
Bådhe j nödh och gamman/
Efter Gudz wilia/
Thet Gudh foghar tilsamman/
Skal ingen åtskilia/
Gudhi ware loff.

Bidiom nw så innerligh/
För thetta hionelagh/
At Gudh är theras beskermare/
Bådhe natt och dagh/
At the mågha vndfly/
Dieffuulens falska list/
Och få een ewigh glädhe/

Medh

Medh HERRANOM Jesu Christi/
Gudhi ware loff.

En song til the dödhas Begraffning.

LÅt oss thenna kropp begraffua/
Och then trona althiödh haffua/
Han skal på domedagh vpstå/
Och oförgengligh bliffua tå.
Jord är han och aff iorden giord/
Skal ock så åter warda iord/
Aff iordenne skal han vpstå/
När Gudz Basun begynnar gå.
Ändoch kroppen förrotnar här/
Leffuer doch sielen Gudhi när/
Som henne frelste aff all nödh/
Genom sins Sons pino och dödh.
Hans iemmer sorgh och elende/
Är nw kommet til en enda/
Han haffuer draghet Christi ook/
Är bliffuin dödh och leffuer doch.
Sielen leffuer j Gudz behagh/

Kroppen

Kroppen soffuer til domedagh/
Tå skal Gudh honom förklara/
Hans glådhe skal ewigh wara.
I stoor sorgh år han här fallen/
Men nw år han wel behallen/
Haffuer frögd och ingen pino/
Skal som klara solen skina.
Soffue han nw j fridh och roo/
Men wij som här j werlden boo/
Skole altijdh redho wara/
Wij moste ock hädhan fara.
Christus Gudz Son som år wår tröst/
Then som oss haffuer återlöst/
Han styrcke oss för sijn mildheet/
Honom skee prijs j ewigheet.

CARMEN EXEQVIALE.

ex Prudentio.

IAm mœsta quiesce querela,
Lachrimas suspendite matres,

Nulla ſua pignora plangat,
Mors hæc reparatio vitæ eſt.

Quidnam ſibi ſaxa cauata,
Quid pulchra volunt monumenta,
Res niſi quod creditur illis,
Non mortua ſed data ſomno.

Nam quod requiſcere corpus,
Vacuum ſine mente videmus,
Spatium breue reſtat ut alti,
Repetat collegia ſenſus,

Venient cito ſecula cum iam,
Socius calor oſſa reuiſat,
Animataq; ſanguine viuo,
Habitacula priſtina geſtet.

Quæ priga cadauera pridem,
Tumulis putrefacta iacebant,

Volu

Volucres rapientur in auras,
Animas comitata priores.

Sic semina sicca viresçunt,
Iam mortua, iamq; sepulta,
Quæ reddita cespite ab imo,
Veteres meditantur aristas,

Sic corpora mortificata,
Redeunt melioribus annis,
Nec post obitum recalescens,
Compago fathiscere nouit.

Mors ipsa beatior inde est,
Quod per cruciamina lethi,
Via panditur ardua iustis,
Et ad astra doloribus itur.

Nunc suscipe terra fouendum,
Gremioq; hunc concipe molli,

Hominis tibi membra sequestro,
Generosa & fragmina credo.
Animæ fuit hæc domus olim.
Factoris ab ore creatæ,
Feruens habitauit in istis,
Sapientia principe Christo.
Tu depositum tege corpus,
Non immemor ille requiret,
Sua munera fictor & author,
Propriq; enigmata vultus.
Veniant modo tempora iusta,
Cum spem Deus impleat omnem,
Reddas patefacta necesse est,
Qualem tibi trado figuram.

Som wij här nidh legge medh hopp/
Och låt honom j tigh haffua roo/
Gömm wel hwadh wij tigh här betroo/
Han haffuer waret andans hws/
Aff Gudhi inblåst til lijff och liws/
Meer haffuer Gudh honom förähret/
Til tempel sigh wijgdt och skårat.
Bewara nw hwadh här är inlagdt/
Snart kommer HERREN som haffuer sagdt/
Then på migh troor/ honom skal iagh/
Vpweckia på then sidsta dagh.
Tå moste tu få honom igen/
Hans döda bådhe quinnor och mån/
Them giffuer han allom til lijka/
Ewigt lijff vthi sitt Rike.

AMEN.

Register på thenna Psalmbook.

A

Aff diwpsens nödh lj.
Aff Adams fall xcvj.
Ah wij syndare arme c.
Alleneste Gudh j himmelrijk lxvj.

B

Bewara oss Gudh j tijn ord. xcv.

C

Christe som liws och daghen är/ lxxij.
Christus är födder aff jungfrw reen lxvj.
Christ lågh j dödzens bandom lxxiiij.
Christus är vpstånden lxxvj.
Christus then rette HERren lxxxij.

D

Dies est *læticiæ* lxvij.

E

Effter Gudz skick går thz så til lxxxj.
Een jungfru födde itt barn idagh lxviij.
Enom Konung tecktes thet så liij.

En

En riker man liij.
Esaie prophetanom lxxj.

F

Fadher wår som j himlom vij.
Förbarma tigh Gudh öffuer migh xxvij.
Förlån oss Gudh så nådeligh cvij.
Frögder idher j thenna tijdh lxxxvij.

G

Gladeligh wilie wij lxxvj.
Glädh tigh tu helga cv.
Gör wel och låt alt onde xxv.
Grates nunc omnes lxvi.
Gudh Fadher vthi him. v.
Gudh wari loffuat xij.
Gudh wari oss barm. xxxij.
Gudh står j Gudz förſamb. xxxvij
Gudh warder liknat widh lvj.
Gudh aff ſinne barmher. lxxxv.
Gudh ſom all ting ſkapade. cix.

H

HERRE nw låter tu tin tienare ij.
HERRE hoo ſkal ewinnerlig xvj.
HERRE vår Gudh ware xvij.

HER.

Herren vthi sin högsta throon xlvij.
Herre Gudh Fadher skatt oss bij lxxxij.
Hielp migh min Gudh mijn sorgh xxxij.
Hwadh kan migh skå xxij.
Hwj berömer tu fast tigh xxxj.
Hwar man må nw wel lxxxiij.
Hörer til j Christrogne cxiij.

I

Iam mœsta quiesce querela cxi.
Jagh ropar til tigh cij.
Jerusalem tu helghe lij.
Jesus Christus är wår xij.
Jesu tu äst wår saligheet lxxvij.
Jesu som är wår Frelsare cvj.
Ingen efter Gudz Rike står xcj.

K

Kom helghe Ande Herre godh lxxviij.
Kom helghe Ande Herre Gudh lxxix.
Kommer hår och låter oss xlij.
Kommer hijt til migh sägher lxj

L

Låt thet icke förtryta tigh xxiij.
Låt oss thenna kropp cx.
Loffua Gudh mijn siel xlij.

V

Victimæ Paschali laudes

Vthan Herr en faller oss til lxxvi.

W

Waka vp / waka vp j Gudz xlix.

War gladh tu helgha Chri xcij.

Wår Gudh år oss een wel. lxv.

Wår Herre Christ kom til Jor xxvj.

Werldennes frelsare kom x.

Welsignat wari Jesu lxiiij.

Wij troo vppå alzmechtig xciiij.

Wij loffuom Christ en vij.

Wij som lessue på werlden lxiiij.

lxxiij.

Tryckt j Stocholm
Aff Amund Lau-
rentzson

ANNO DOMINI

1572.

Then
Swen
Psalmeboken f
och medh flere
förmerat och
lendarium.
Anno.